

Izvršni svet

Sporazumi o temeljih plana

Na zadnji seji izvršnega sveta Skupščine občine Velenje, ki je bila v ponedeljek, so obravnavali samoupravne sporazume o temeljih planov samoupravnih interesnih skupnosti, krajevnih skupnosti in razvojnih možnosti občine Velenje za obdobje od leta 1981 do 1985.

V začetku tega meseca so bili osnutki sporazumov poslani v združeno delo, po javni razpravi pa jih bo potrebno še uskladiti z možnostmi združenega dela. Med drugim, so poudarili člani izvršnega sveta, da bo potrebno uskladiti program investicij

skupnosti gospodarskih dejavnosti. Te načrtujejo namreč kar 60 odstotkov bančnih sredstev. Poudarili so tudi, da bodo občine v naslednjem srednjeročnem obdobju prevzele vrsto obveznosti od republik, ni pa jasno opredeljeno, kako se bodo te obveznosti financirale. V bodoče naj samoupravne interesne skupnosti posvečajo več pozornosti enostavni reprodukciji in ne le kot doslej investicijam. Poleg tega pa so člani izvršnega sveta sprejeli še več stališč, ki jih bodo skupaj z rokovnikom aktivnosti temeljih nosilcev plani-

ranja pri pripravi in sprejemanju planov za naslednje srednjeročno obdobje, ki so ga prav tako potrdili na zadnji seji, posredovali vsem temeljnim nosilcem planiranja.

Ta rokovnik predvideva, da bodo osnutki samoupravnih sporazumov o temeljih planov v obravnavi in usklajevanju med tozdi, krajevnimi skupnostmi in samoupravnimi interesnimi skupnostmi do 25. septembra, do konca prihodnjega meseca pa je potrebno posredovati pripombe in stališča. Nato morajo biti do 20. oktobra izdelani predlogi samoupravnih sporazumov o temeljih planov, do 25. oktobra pa posredovani v javno razpravo. Vse samoupravne organizacije in skupnosti pa naj bi nato sprejele samoupravne sporazume do 20. novembra.

O osnutku dogovora o temeljih planov občine Velenje bo prihodnji mesec razpravljala občinska skupščina, o predlogu dogovora v mesecu septembru, potrdila pa naj bi ga do 20. novembra. Temelji planov krajevnih skupnosti in temeljnih organizacij naj bi bili sprejeti do 25. novembra.

V prihodnjih mesecih bomo razpravljali tudi o prostorskem planu. Osntek naj bi do 1. novembra obravnavale vse samoupravne organizacije ter družbenopolitične skupnosti, do 1. decembra pa mora biti izdelan predlog, ki naj bi ga kot predvideva rokovnik potrdili do konca letošnjega leta.

Do 1. novembra mora biti zaključena tudi razprava o osnutku plana krajevnih skupnosti, temeljnih organizacij in družbenopolitičnih skupnosti, te plane pa naj bi prav tako potrdili do konca leta.

M. Z.

REK Velenje

Obisk sindikalnih delavcev

V četrtek, 21. avgusta je obiskala Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje delegacija nacionalne zveze rudarjev Velike Britanije, ki je v našo državo prišla na povabilo zveze sindikatov Jugoslavije.

Predstavniki velenjske kombinata so goste iz Velike Britanije seznanili s proizvodnjo, nadaljnjim razvojem, predvsem pa s prizadevanjem za posodabljanje proizvodnje. Pri tem so izmenjali izkušnje o načinu odkopavanja premoga, veliko pozornost pa so med pogovori, katerih so se udeležili tudi predstavniki republiških in zveznih sindikatov, namenili razvoju samoupravljanja in organiziranosti, še posebej organiziranosti sindikatov v obeh deželah.

Po srečanju s predstavniki velenjskega kombinata si je britanska delegacija nacionalne zveze rudarjev ogledala še šoštanjске termoelektrane.

O gospodarskih gibanjih

Celje — Tu bo danes 16. razširjena seja medobčinskega sveta ZKS, katere se bodo udeležili tudi člani medobčinskega sveta ZSS in predsedniki občinskih skupščin. Ocenili bodo gospodarska gibanja v prvem polletju letos ter razpravljali o vprašanih preskrbi prebivalstva in obravnavali dosedanje dejavnost v zvezi z oblikovanjem SIS za preskrbo prebivalstva na širšem celjskem območju.

Skupna seja

Velenje — V sredo je bila skupna seja članov komiteja občinske konference ZKS in predsedstva občinskega sindikalnega sveta Velenje. Med drugim so obravnavali gospodarjenje v občini Velenje v prvem polletju letos.

7. septembra v Lokovici

V. srečanje aktivistov OF šaleško-mislinjskega okrožja

V nedeljo, 7. septembra 1980 bo v Lokovici pri Šoštanju 5. tradicionalno tovariško srečanje nekdanjih aktivistov OF šaleško-mislinjskega okrožja, ki ga organizirata odbor aktivistov tega območja in OK SZDL Velenje.

Srečanje je povezano z odkritjem spominskega obeležja takratnemu sekretarju okrožnega komiteja KPS in okrožnega odbora OF tega območja Stanetu Ilcu-Krištofu, ki je leta 1944 padel v neposredni bližini, kraja, kjer bo tokratno srečanje aktivistov OF.

Srečanje bo obogateno s kulturnim programom, v katerem bodo sodelovali mešani pevski zbor Svobode Šoštanj, rudarska godba, Velenje, recitatorji amaterskega gledališča Velenje in ansambel Jožeta Šaleja.

Medobčinski odloz nekdanjih aktivistov šaleško-mislinjskega okrožja vabi na srečanje vse aktiviste s tega območja, prav tako pa tudi delovne ljudi in občane. Srečanje je prilika, da si vnovič stisnemo roko in obudimo spomine na čase in dejanja, ko so se ustvarili temelji naše današnje družbe.

Srečanje bo v bližini domačije Anclin nad Lokovico s pričetkom ob 10. uri. Na kraj srečanje se lahko pripeljete z avtobusi, ki bodo vozili iz Slovenj Gradca, Šmartnega ob Paki, Šoštanja in Velenja. Lahko pa se pripeljete tudi z osebnimi vozili skozi Lokovico ali Podkraj. Vse dohodne poti bodo označene s smerokazi.

Na konferenci potrdili delovni program

Občinska konferenca ZSMS Velenje je v sodelovanju z Ero TOK Kmetijstvo Šoštanj na osnovi sklepov iniciativnega odbora za pripravo ustanovne konference mladih v kmetijstvu v začetku tega meseca organizirala sestanke z mladimi v kmetijstvu na področju Šmartnega ob Paki, Šoštanja in Velenja.

V sredo pa je bila konferenca področne konference mladih v kmetijstvu. Na njej so sprejeli program dela, ki zajema družbenopolitično izobraževanje kmečke mladine. Ti morajo postati aktivni samoupravljalci, ki bodo sposobni uveljavljati svoje pravice in dolžnosti v lastni organizaciji in celotni

družbenopolitični skupnosti. Mladi kmetijci bodo preko svoje organizacije skrbeli za lastno izobraževanje in izpopolnjevanje, organizirali strokovna predavanja, poučne ekskurzije, skrbeli za uvajanje sodobnih agrotehničnih ukrepov na domačijah, sodelovali na kmetijskih prireditvah in razstavah ter poleg tega organizirali zabavno, kulturno in športno življenje.

Konferenci mladih v kmetijstvu sestavljajo delegati iz aktivov v Šmartnem ob Paki, Šoštanju in Velenju, svoje delegate pa imajo tudi osnovne organizacije iz kmetijskih in gozdarskih organizacij združenega dela v občini Velenje.

B. Z.

V jašku Nove Preloge

Močna eksplozija metana

Na gradbišču nadomestnega jaška Nove Preloge Rudnika lignita Velenje se je zgodila v ponedeljek ob 8.15 huda nesreča, ki je terjala življenje enega delavca, deset pa je bilo hudo ranjenih in so jih prepeljali v celjsko bolnišnico, dva pa sta dobila tako hude opekline, da so ju morali iz Celja s helikopterjem prepeljati v ljubljanski klinični center.

Nadomestni jašek Nove Preloge kopljejo delavci delovne organizacije Rudarska gradbena dejavnost sozda Rek Zasavje. Prišli so že do globine 60 m. Dela so začeli že konec januarja letos.

Jašek bo globok 422 metrov, njegov svetli premer pa bo znašal 7,22 m. Služil bo za prevoz ljudi v jamo in iz nje, za prevoz materiala, obenem pa bo skozi njega tudi glavna vstopna pot za sveži zrak.

Doslej še iz nepojasnjenih vzrokov je v ponedeljek zjutraj eksplodiral metan. V tistem trenutku je bilo v jašku pet delavcev, ki so na globino 40 metrov opravljali montažna dela, na površini pri vходу v jašek pa je delalo šest delavcev. Prav ti so bili, med eksplozijo najhujše poškodovani, eden izmed njih, 51-letni

Janez Povše, oče dveh otrok, doma iz dola pri Hrastniku, pa je ob eksploziji umrl. Eksplozija je bila tako močna, da so jo slišali daleč naokoli.

Ranjeni so bili: Franjo Pumper, 30 let, iz Trbovelj, Janez Čilenšek, 30 let, iz Potoške vasi pri Zagorju, Vlado Zajc, 27, iz Kisovca pri Zagorju, Rudi Borovič, 44, iz Breskove (Trbovlje), Alojz Maček, 27, let, iz Dola pri Hrastniku, Stane Klemen, 36 let, iz Trbovelj, Bojan Šuntajs, 26 let, iz Čič pri Hrastniku, Miodrag Merikanović, 30 let, iz Šarba-

novca pri Boru, Ismet Spahić, 29 let, iz Kosovca pri Maglaju in Jure Koren, 26 let, iz Gabrovke pri Litiji.

Ze nekaj minut po eksploziji so na kraj nesreče prihiteli člani jamske reševalne čete Rudnika lignita Velenje in zdravniška ekipa Velenjskega zdravstvenega doma, ki so ponesrečenim delavcem nudili prvo pomoč, rudniški reševalci pa so iz globine rešili pet ranjenih delavcev.

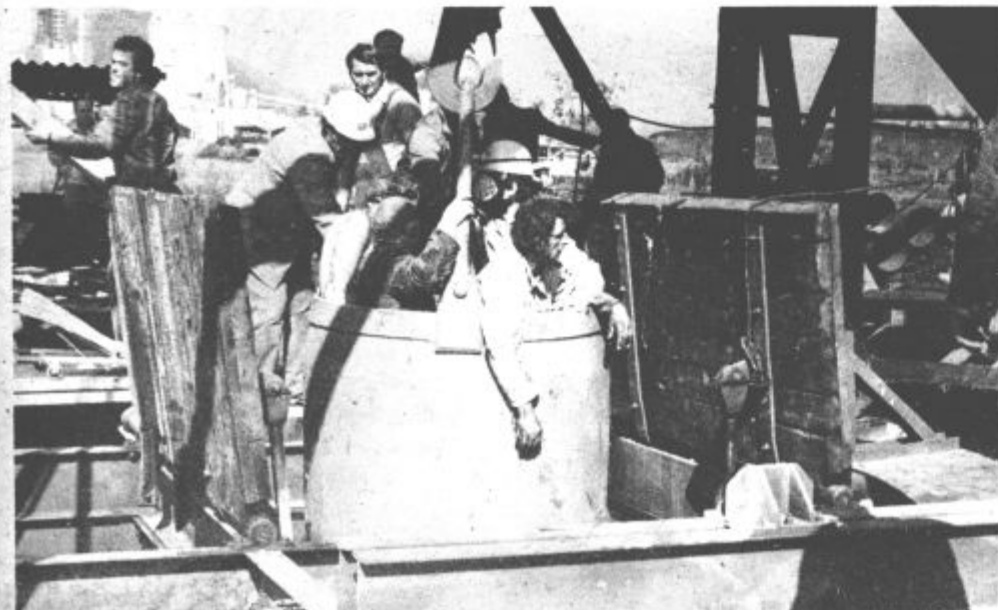
Kot so po nesreči pripovedovali drugi delavci na gradbišču, področje jaška Nove Preloge ni

bilo označeno kot metansko, kar so seveda pokazala merjenja. Od začetka gradnje, pa do konca maja so vsak dan ugotavljali morebitno prisotnost plina. Zadnje meritve so opravili, v soboto 23. avgusta in tudi ta je bila negativna.

Na kraj nesreče je kmalu prišla posebna ekipa republiških strokovnjakov, da bi ugotovila vzroke te hude eksplozije. Predvidevajo, da je znašala koncentracija plina v času vžiga 3 do 4 %, kar sklepajo po poškodbah na delovišču in delavcih. Ugotovili so da je bil ventil na koncu vrtnice zaprt,

zračenje pa ni bilo zadovoljivo urejeno. Delavci niso upoštevali varnostnih ukrepov, saj niso izvajali meritev za ugotavljanje prisotnosti metana in CO₂, kar bi morali redno opravljati na začetku vsake izmene. Dopusčajo možnost, da je do vžiga prišlo zaradi kajenja v jašku, saj so našli cigaretne ogorke, vžgane vžigalice, in zavitek cigaret. Eksplozijo je lahko povzročilo tudi električno varjenje in električni tok. Drugih podatkov do zaključka redakcije nismo prejeli.

(S. Vovk)

Člani jamske reševalne čete RLK med reševanjem delavcev, ki so bili med eksplozijo na delovnem odru v globini 40 metrov

Zelo hitro je na kraj nesreče prihitela tudi zdravniška ekipa zdravstvenega doma Velenje in nudila ponesrečenemu prvo pomoč.

Razvoj kmetijstva v občini Velenje

Pokriti čimveč potreb po hrani

Kljub težavam, s katerimi se kmetijstvo srečuje v povojnem obdobju, pa vendarle doseženi rezultati dajejo ob ustrezni družbeni pomoči solidno podlago za razvoj v naslednjem srednjeročnem obdobju. Tudi v naši občini se je kmetijstvo v zadnjih desetih letih kar uspešno razvijalo in skušalo nadoknaditi zaostajanje vrzeli, ki so v tej gospodarski panogi nastale pred letom 1970.

Po podatkih je bilo leta 1971 v kmetijstvu v občini zaposlenih 10,5 odstotka delavcev. S pšenico je bilo takrat zasejanih 367, z lucerno 320, s koruzo 310, s krompirjem 310, z ovsom 100 in s črno deteljo 100 hektarov kmetijskih zemljišč. Stanje črede se je leta 1970 gibalo med tri do tri tisoč petsto glav živine. V občini je bilo 1200 kmetij, od tega pa takšnih, ki so se preživljali le s kmetijstvom 600 do 700.

Leto 1970 je pravzaprav eno od pomembnih prelomnih let v razvoju kmetijstva, saj je takrat kmetijski obrat Šoštanj pričel s preusmerjanjem kmetij, pridobivanjem novih kooperantov ter usmerjanjem kmetijske proizvodnje na področje proizvodnje mleka, pitancev in brojlerjev. Tako so leta 1970 odkupili 44 tisoč litrov mleka od 20 do 30 kooperantov, v letošnjem letu pa načrtujejo, da bodo odkupili dva milijona sto tisoč litrov mleka od 215 kooperantov v občini Velenje. V tem času so razvili kvaliteten sistem zbiralnic, ki jamčijo, da mleko ustreza higienskimi predpisom. S proizvodnjo mleka so danes že pokrite potrebe v občini Velenje, če seveda iz vzamemo mlečne izdelke. Prav tako pokrijemo potrebe pri proizvodnji brojlerjev, saj je v lanskem letu šest kooperantov vzredilo sedemsto ton brojlerjev. Pokrijemo pa tudi 45 odstotkov potreb po govejem mesu. Tu so še določene rezerve,

ki bi jih lahko izkoristili ob ustrežnejših tržnih pogojih, saj družbeno priznane cene niso v skladu z rastjo cen reprodukcijskega materiala v kmetijstvu in zato kmetje telet pogosto ne privežejo. Kljub neustreznim cenam pa smo v občini stalež pitane živine stalno povečevali. To je bilo mogoče z uvedbo določenih stimulacij, ki pa še vedno niso tako visoke, da bi kmetje bistveno povečevali to proizvodnjo. Sicer pa kooperanti v glavnem poskrbijo za privez telet. Zakoli so pogostile na kmetijah, kjer imajo par glav živine. Trenutno naj bi bilo v občini štiri do pet tisoč glav živine. S sprejetjem dru-

žbenega dogovora o sovlaganju v sklad za pospeševanje kmetijstva bi lahko ob večjih stimulacijah omogočili hitrejši razvoj na tem področju, tako da bi konec naslednjega srednjeročnega obdobja morda že lahko pokrili 70 odstotkov potreb po govejem mesu v občini Velenje.

V Eri-TOK Kmetijstvo Šoštanj razmišljajo tudi o razvoju hmeljarstva, ki je v zadnjih letih v občini Velenje precej nazadovalo. Tako je od nekdanjih 130 hektarov hmeljišč sedaj le še 13,6 hektarov. Na takšen položaj so vplivali neustrezni tržni pogoji v preteklih letih ter izguba ustreznih

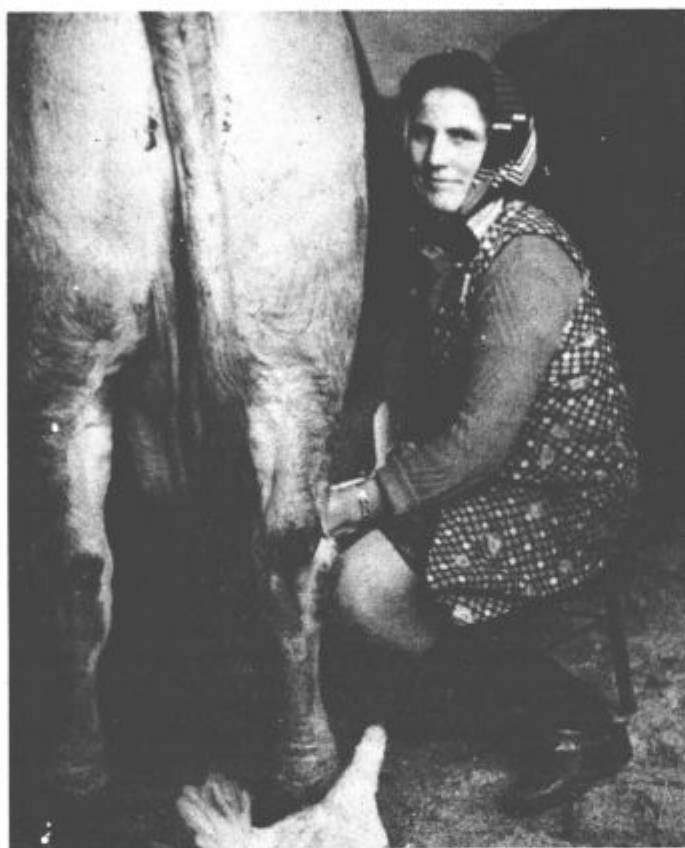
zemljišč. Ker pa so se sedaj tržni pogoji močno popravili, želijo obdržati proizvodnjo hmelja vsaj na sedanji višini. Proizvodnja hmelja je trenutno zanimiva tudi zato, ker prinaša devize, ki jih kmetijstvo nujno potrebuje za uvoz raznih prepotrebnih strojev.

Da bi nadomestili dragoceno kmetijsko zemljo, ki se pogreza zaradi izkopavanja premoga in se tako kmetijske površine v naši občini ne bi zmanjšale, namenjajo veliko pozornost melioraciji močvirnatih zemljišč. V zadnjem času se lotevajo tudi mikromelioracij, ki so sicer zelo drage, saj stane hektar takšne melioracije od 100 do 150 tisoč dinarjev, vendar je to dolgoročna naložba, ki se v času ko postaja pridobivanje hrane vse pomembnejše, izplača. V Gorenju in v Ravnah so že meliorirali nekaj kmetijskih površin, že letos nameravajo meliorirati 30 hektarov v Topolšici, nato pa še 144 hektarov v Šentilju.

Po desetih letih trdega dela pri preusmerjanju kmetijske proizvodnje imamo danes v občini 150 kmetij, ki so pomembne tržne proizvajalke. S skrbnim oplemenjevanjem med evropsko in ameriško populacijo rjavega goveda smo v zadnjih šestih letih dobili novo rjavo govedo, ki je mnogo kvalitetnejše od prejšnjih. Sedaj imamo poleg tega rjavega goveda le še nekaj malega lisastega goveda in križancev. V molzni kontroli je bilo lani preko 800 krav, po kravi pa odkupljeno povprečno 2400 litrov mleka letno. V letih od 1974 do 1979 je največ mleka oddal Franc Rotnik iz Raven in sicer 271 tisoč litrov. Največ žive teže govedi pa Milan Špeh iz Lokovice, in sicer 47 tisoč kilogramov.

Era-TOK Kmetijstvo Šoštanj, ki je organizator kmetijske proizvodnje v občini Velenje bo tudi v naslednjem srednjeročnem obdobju skrbel predvsem za razvoj proizvodnje mleka, pitancev, brojlerjev in hmeljarstva. Večjo pozornost pa nameravajo posvetiti tudi preusmerjanju kmetij v kmečki turizem, ki je zanimiva in donosna dejavnost.

Boris Zakošek

Hriboviti predeli naše občine so najbolj primerni za živinorejo, zato se tudi vedno več kmetijskih proizvajalcev odloča za preusmeritev svojih posesti v to kmetijsko panogo

Osvežimo znanje

Otrokova prometna varnost

V teh dneh se bodo naši najmlajši znova vrnili v šolske klopi, toda kljub temu bo v njih ostala in živela otroška igrivost, razposajenost, brezskrbnost in kar je še posebno pozornosti vredno, tudi mladostna nepremišljenost. Otroci, kot razvijajoče se osebnosti, brez do kraja izdelanih kriterijev za tisto, kar je prav in kar je napak, predvsem pa za tisto kar je nevarno, se bodo v teh dneh pojavljali kot udeleženci v prometu pogostejše, kot v poletnem času. Zato je prav, da vsi vozniki v cestnem prometu osvežijo znanje o najpomembnejših predpisih, ki urejajo varnost otrok v cestnem prometu.

Člen 3/1 Zakona o temeljnih varnostnih cestnega prometa (Ur. list SFRJ št. 17-74) določa, da so udeleženci v prometu zlasti dolžni paziti na varnost otrok.

Člen 61/1 točka 2 istega zakona določa, da so vozniki dolžni uporabiti zvočni opozorilni znak, če so ob vozišču otroci, ki ne pazijo na vozila.

Člen 5/3 pravilnika o pravilih cestnega prometa (Ur. list SRS 18/76) določa, da morajo vozniki zmanjšati hitrost toliko, da se po potrebi lahko pravočasno ustavijo, če so na cesti ali ob cesti otroci.

Analiza sodno-obravnavanih prometnih nesreč, v katerih so bili poškodovani otroci, jasno kaže, da velika večina voznikov teh predpisov sploh ne pozna, tisti pa, ki jih poznajo, se ne ravna po njih. Takšno stanje je zaskrbljujoče predvsem zato, ker so predpisi, ki obravnavajo otrokovo varnost, neizprosno strogi in nalagajo voznikom izjemno velike obveznosti in pazljivost. Takšna strogost predpisov je popolnoma razumljiva, kajti otrok ne moremo šteti kot enakopravne udeležence v prometu, saj prometnih pravil in nevarnosti ne razumejo v celoti ali pa se po njih niso sposobni ravnati, saj jih premami otroška igrivost.

Zaradi tega se vozniki, ko zagledajo na cesti ali ob cesti otroke, nikoli ne smejo zanesti, da se bodo otroci ravnali po prometnih predpisih, ampak morajo računati ravno s tem, da bo otrok tik pred vozilom stekel na cesto. Takšno ravnanje ravno predvidevajo predpisi in zahtevajo od voznikov, da v vsakem primeru preprečijo nesrečo, razen če otrok predstavlja za voznika nenadno oviro; to je takrat, ko je voznik lahko otroka zagledal šele tik pred vozilom.

Če bi hoteli pravno formulacijo predpisov, ki urejajo varnost otrok v prometu, prevesti v vsakdanji jezik, potem lahko rečemo, da morajo vozniki dejansko misliti namesto otrok, živeti se morajo v njihov premalo kritičen način mišljenja in reagiranja in morajo vedno misliti, da bo otrok ravnal na najmanj ustrezen in na najbolj napačen način. Predvsem pa morajo vozniki vedeti, da otroci niso sposobni globinsko ocenjevati prometnih situacij in zato napačno ocenjujejo hitrost, oddaljenost in smer vozil.

Iz analize obravnavanih kaznivih dejanj ogrožanja javnega prometa izhaja, da voznikom povzroča veliko težavo člen 61/1 točka 2 ZTVCP, ki predpisuje obvezno uporabo zvočnega opozorilnega znaka. Nekateri vozniki zvočnih znakov sploh ne uporabljajo, drugi pa jih uporabljajo napačno.

Ni namreč prav, da voznik opozori otroka z zvočnim znakom in vozi proti njemu z hitrostjo. Praksa kaže, da otroci v večini primerov sploh ne reagirajo na zvočni znak. Zato je potrebno takoj prenehati tudi z zmanjševanjem hitrosti, če je čas, ponoviti zvočni znak, predvsem pa varno ustaviti vozilo, predno otrok skoči pred njega. Vozniki morajo torej po oddaji zvočnega znaka in ob zmanjševanju hitrosti neprestano opazovati otrokovo reagiranje in čimprej ustaviti vozilo, razen če se

je otrok zanesljivo namenil stran od ceste.

Nekaj resničnih primerov nezgod, ko so vozniki očitno kršili predpise, saj bi lahko z gotovostjo računali, da se bo otrok znašel tik pred vozilom: žoga prileti na cesto, za njo pa steče otroci; otrok stoji ob cesti, gleda v nasprotno smer od prihajajočega vozila, nato nenadno prečka cesto; otrok zagleda na nasprotni strani ceste starše in steče; iz skupine otrok ob cesti še varno steče čez cesto doček, za njim pa tik pred vozilo še drugi; cesto prečka domača žival, za njo se zapodijo otroci; pred stanovanjskim blokom se igra skupina otrok, voznik pa zapelje mednje z neprilagojeno hitrostjo itd. V gornjih primerih so vozniki izenačevali obnašanje otrok s pričakovanim obnašanjem odraslih, kar je v nasprotju s cestno-prometnimi predpisi in s splošnimi življenjskimi izkušnjami in torej tudi vzrok za prometne nezgode.

Zapisu bi lahko upravičeno očitali, da je pristranski in da govori le o dolžnostih voznikov, molči pa, o prometni vzgoji, ki je morejo biti deležni otroci od staršev, šol ter različnih organizacij in društev. Resnici na ljubo je treba povedati, da so ravno vozniki tisti, ki najmanj prispevajo k prometni varnosti otrok, saj menijo, da morajo za to skrbeti izključno starši, vzgojitelji, učitelji in drugi.

Citirani predpisi v tem sestavku pa predvidevajo takšne primere, ko se na cesti znajde drug proti drugemu sam neobojen otrok in voznik v varnem vozilu in ko je voznik še edini, ki lahko prepreči nesrečo, če vozi po predpisih. Iz tega se vidi, da so vozniki najbolj odgovoren in zadnji člen v družbeni samozagati na področju prometne varnosti otrok. Njim pa morajo slediti starši, vrtci, šole in drugi.

TEMLJNO JAVNO TOŽILSTVO V CELJU
ENOTA V VELENJU

Maratonsko dogovarjanje in obljube

Krajani krajevne skupnosti Podkraj se že precej časa jezijo zaradi plazu, ki je močno uničil cesto skozi njihovo krajevno skupnost. Po maratonskih dogovarjanjih in obljubah sedaj le potekajo sanacijska dela. Upajmo, da bodo končana hitreje kot dogovarjanja.

RAZPISNA KOMISIJA pri delovni organizaciji

CENTER ZA INFORMIRANJE, PROPAGANDO IN ZALOŽNIŠTVO VELENJE, p. o., Velenje, Foitova 10

razpisuje
dela in naloge

INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA ORGANA DELOVNE ORGANIZACIJE

(direktorja)

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:

- da imajo končano višjo ali visoko šolo,
- da imajo 5 let delovnih izkušenj na vodilnih delih in nalogah v delovnih organizacijah informativne dejavnosti in založništva,
- da imajo ustrezne družbenopolitične in moralno-etične vrline ter ustvarjalen odnos do samoupravljanja,
- da imajo sposobnosti vodenja, organiziranja in usklajevanja delovnega procesa ter opravljanja dolžnosti glavnega urednika,
- da ocena njihovega dosedanjega dela zagotavlja, da bodo doseženi sprejeti razvojni cilji organizacije.

Individualni poslovodni organ delovne organizacije bo imenovan za 4 leta.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi razpisa na Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Foitova 10, z oznako „ZA RAZPISNO KOMISIJO“.

Kandidate bomo o izbiri pismeno obvestili v 15 dneh po sprejemu sklepa o imenovanju.

naš čas

»NAŠ ČAS«, glasilo SZDL, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o. Velenje, Foitova 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstnevnik »SALEŠKI RUDAR«, kot tednik pa izhaja »NAŠ ČAS« od 1. marca 1973 naprej.

Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Janez Plesnik, Boris Zakošek, Mira Zakošek, Tatjana Kelenc (novinarji) ter Vlado Besednjak (oblikovalec).

Izhaja ob petkih. Uredništvo in uprava Foitova 10, poštni predal 89, 63320 Velenje, telefoni (063) 850-087, 850-316, 850-317. Brzljajni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 5 dinarjev, letna naročnina 210 dinarjev (za tujino 420 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava in tisk: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAŠ ČAS« se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE

vegrad

VELENJE,
PREŠERNOVA 9.

NA PODLAGI SKLEPOV KOMISIJ ZA DELOVNA RAZMERJA TOZD GRADNJA, VEMONT, ZAKLJUČNA DELA IN KERAMIČARSTVO

VABIMO K SODELOVANJU

- a) 10 KV zidarjev v Šaleški dolini
- b) 20 KV tesarjev v Velenju in Ljubljani
- c) 10 KV železokrivcev v Velenju in Ljubljani
- d) 1 KV kuhar v Mozirju
- e) 3 KV ključavničarjev v Šaleški dolini
- f) 1 KV avtomehanika v Vemontu
- g) 1 mostni žerjavist v Vemontu
- h) 2 KV parketarja v Velenju
- i) 4 KV keramičarje v Šaleški dolini

za opravljanje nalog širokega profila zgoraj navedenih strokov.

Od kandidatov pričakujemo, da imajo poklicno šolo in dve leti delovnih izkušenj.

Kandidat pod točko g mora imeti predizobrazbo KV ključavničar, KV električar ali KV avtomehanik.

Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas, s poskusnim delom.

Pismene prijave sprejema kadrovska služba 15 dni po objavi oglasa.

Zaželeno je, da se kandidati osebno zglasijo v kadrovske službi.

Nič nas ne sme presenetiti

Še večje podružbljanje

V Šaleški dolini so že stele priprave na akcijo Nič nas ne sme presenetiti 80/81, ki bo tokrat nekoliko drugačna kot je bila lani. Med drugim bo trajala veliko dalj časa — od jeseni do spomladi. Podobno kot lani pa naj bi tudi ta akcija kar najbolj prispevala h krepitvi in podružbljanju splošne ljudske obrambe in družbene samozasčite, še zlasti pa k usposabljanju občanov in delovnih ljudi za izvajanje obrambnih in samozaščitnih nalog. Ob pripravah na to akcijo smo se pogovarjali s predsednikom občinske konference SZDL Velenje Tonetom Seligom, ki je obenem tudi predsednik koordinacijskega odbora za SLO in DS pri občinski konferenci SZDL.

Občani in delovni ljudje so v lanske akciji pokazali veliko pripravljenost da se kar najbolj vključijo v uresničevanje obrambnih in zaščitnih nalog.

»Resnično, po končani akciji smo ugotavljali na vseh področjih, tako v organizacijah združenega dela kot v krajevnih skupnostih, veliko pripravljenost in iznajdljivost krajanov in delavcev pri uresničevanju posameznih nalog. Obenem pa tudi še precejšnjo mero neorganiziranja in nezadostnega poznavanja nekaterih nalog, ki sicer sodijo v vsakodnevno varnostno vedenje vsakega izmed nas. Zato bomo prav odpravljanju teh pomanjklivosti v akciji, ki je pred nami, namenili vso skrb.«

V čem pa se bo torej akcija Nič nas ne sme presenetiti 1980/81 ločila od lanske?

V bistvu gre za dve razliki. Prva je v tem, da se bo začela v tem letu in se nadaljevala praktično celo prvo polletje naslednjega leta. V njej pa bi morali odpraviti oziroma

uresničiti vse tisto, kar smo lani ugotovili kot slabo. To pomeni, da je akcija predvsem namenjena večjemu podružbljanju obrambnih priprav in usposabljanju za obrambne priprave, za boljši organiziranosti vseh delovnih ljudi in občanov, raznih organov in drugih služb SLO in DS od civilne zaščite, narodne zaščite, teritorialne obrambe, do vseh poverjeništev — skratka, vseh sestavin, ki sodijo v splošno ljudsko obrambo in družbeno samozasčito. Prav tako bomo med to akcijo preverili, kaj smo v času od lani že izboljšali oziroma kaj moramo še narediti, kje smo dovolj usposobljeni, kje kadrovsko dovolj usklajeni itd., šele nato pa se bomo lahko lotili nekaterih konkretnih aktivnosti.«

Kakšen je torej pglaviten namen akcije?

»Glavno pozornost bomo namenili razvijanju in usposabljanju nalog narodne zaščite kot najširše oblike organiziranja ljudi na področju SLO in DS, praktičnemu usposabljanju delovnih ljudi in občanov, zlasti mladine za vodenje vseh oblik oboroženega boja. Pri tem bomo morali upoštevati tudi novosti, ki jih bo prinesel novi zakon o ljudski obrambi in družbeni samozasčiti. Težišče dejavnosti sedanje akcije bo tudi na usposabljanju najodgovornejših organov in vodstev za usklajevanje in vodenje s področja SLO in DS v vseh družbenih sredinah. Nena zadnje pa gre tudi za načrtnosti in dolgoročneji pristop k delu družbeno političnih organizacij in strokovnih organov pri usmerjanju mladine v vojaške šole in za študij SLO, poleg tega pa tudi za to, da skušamo doseči čim večjo medsebojno us-

klajenost.

Kaj konkretno bo treba narediti najprej?

»Da bomo lahko ob koncu beležili ugodne rezultate akcije, moramo dopolniti naše obrambne načrte in se tako organizirati, da nas resnično nič ne bo presenetilo, vsi delovni ljudje in občani se morajo še bolj podrobno seznaniti, kakšna je naloga vsakega izmed njih, nadalje kakšna je naloga posameznih društev, družbenih organizacij, krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela na tem področju: to pa pomeni, da moramo nekoliko več storiti na področju samozasčitne dejavnosti in se ne samo zanašati, da imamo teritorialno obrambo, JLA itd.

Da bomo tudi na tem področju čim bolj dosledno uresničili zahtevane naloge, bo treba tudi ugotoviti, kakšne je stanje na področju zaklonskih prostorov v Velenje, požarne varnosti, oceniti bomo morali, kakšna je naša prometna varnost, kajti prav promet je ena izmed tistih področij, na katerem je največ človeških žrtev in na katerem nastaja velika materialna škoda. Gotovo bo lahko sami kar največ prispevali za izboljšanje tega stanja.

Ob vsem tem se moramo zavedati naslednjega: če želimo da se bomo vsi skupaj počutili še bolj varni in da bomo lahko branili, varovali in nadalje krepili naš samoupravni socialistični sistem, se moramo tako organizirati, da bomo delovali na vseh področjih in to vsak posamezno in vsi skupaj čim bolj dosledno in odgovorno drug do drugega, ter do skupnosti, v kateri živimo, kot tudi do bodočih rodov, za katere smo dolžni in jim moramo ustvariti še boljše prihodnost.«

njegovega energetskega dela?'' bi moral biti naslednji: ...Tovrstne raziskave bodo šle v dveh smereh. Operativno je že preučeno, da se odvodnijo peski v centralnem delu jame Pesje, za izkoriščanje manj kaloričnega premoga in za čim nižje odkopne izgube pa bo treba čimprej preučiti možnosti za podzemsko uplinjevanje tega premoga.

Drugi odstavek na vprašanje „Pa druge naloge prihodnjih let?'' pa je pravišnji takle: ...Nadaljevati bo treba z reaktivacijo od rudarjenja poškodovanih področij, kjer je izkop premoga že končan, tako npr. vzhodnega dela jame Škale in jugovzhodnega dela jame Pesje. Ožveti pa bo treba še jezera, pogoj za to pa je rešitev vprašanja odlaganja pepela iz termoelektrarn Šoštanj. Prosimo za razumevanje!

Uredništvo

Elektrostrojna oprema Velenje

Razvejana delegatska mreža

Izkušnje, ki nam jih ponuja vsakodnevna delegatska praksa kažejo, da se v različnih samoupravnih sredinah srečujemo z različno učinkovitostjo delegatskih razmerij. Ponekod so začetne težave že davno uspešno premagane in delegacije delujejo tako, kot so si zažrtali, marsikje pa se še pojavljajo različne ovire, ki onemogočajo boljše delo delegatske sredine.

V delovni organizaciji Elektrostrojna oprema imajo delegatsko mrežo dobro organizirano. V štirih tozidih in delovni skupnosti skupnih služb, kjer delujejo tri posebne delegacije za posamezna področja interesnih skupnosti, se je delegatska mreža dobro uveljavila, prav tako tudi v dveh večjih tozidih, kjer deluje splošna delegacija za vse SIS. V temeljni organizaciji Elektrostrojni obrati in delovni skupnosti skupnih služb pa imajo še delegacije za zbor združenega dela, ki se povezujejo v konferenco delegacij za zbor združenega dela skupščine občine Velenje. V dveh večjih tozidih, kot sta strojni in elektro obrat pa delujejo delegati v treh delegacijah za naslednje samoupravne interesne skupnosti: za zdravstvo, socialno skrbstvo in pokojninsko zavarovanje ter zaposlovanje, izobraževanje, otroško varstvo, kulturo in telesno kulturo in za stanovanjsko ter raziskovalno skupnost. Vse te delegacije delujejo na področju družbenih dejavnosti. Dokaj dobro je organizirana tudi delegacija za gospodarske dejavnosti.

Delegatski sistem je v tej samoupravni sredini zajel precej delavcev, ki zastopajo interese vseh zaposlenih, saj je število delegatskih mest kar veliko. Vsak delegat te samoupravne skupnosti se zaveda, da je voljen predstavnik delovnih ljudi in da sprejema precejšnjo odgovornost do tistih, ki jih zastopa. Prav zato je delegatska mreža speljana tako, kot so si jo zažrtali.

Ob sprotnem preverjanju funkcioniranja delegatskega sistema so se kljub dobro uveljavljenim delegatskim razmerjem pokazale nekatere pomanjklivosti oziroma slabosti. Bolj velja to za posamezne samoupravne sredine kot pa za zbor združenega dela. Razlog je dokaj enostaven, saj so težave, ki se obravnavajo na sejah tega zbora delegatom bolj razumljive, neposredno pa se odražajo tudi na delo v proizvodnji. Najpogostejša težava, ki se pojavlja pri delu delegacij, je preobsežno gradivo, šestkrat pa tudi to presega raven znanja posameznega delegata. Veliko oviro predstavlja obsežno gradivo tudi takrat, kadar skljujejo sejo skupščine samoupravne interesne skupnosti istočasno, ker se nanje delegat ne more dobro pripraviti. Še boljše aktivnost delegatov pa ovira tudi terensko delo, saj kar v treh tozidih te delovne organizacije izvajajo instalaterska dela na terenu. Udeležba na sejah pa je večkrat komaj zadovoljiva.

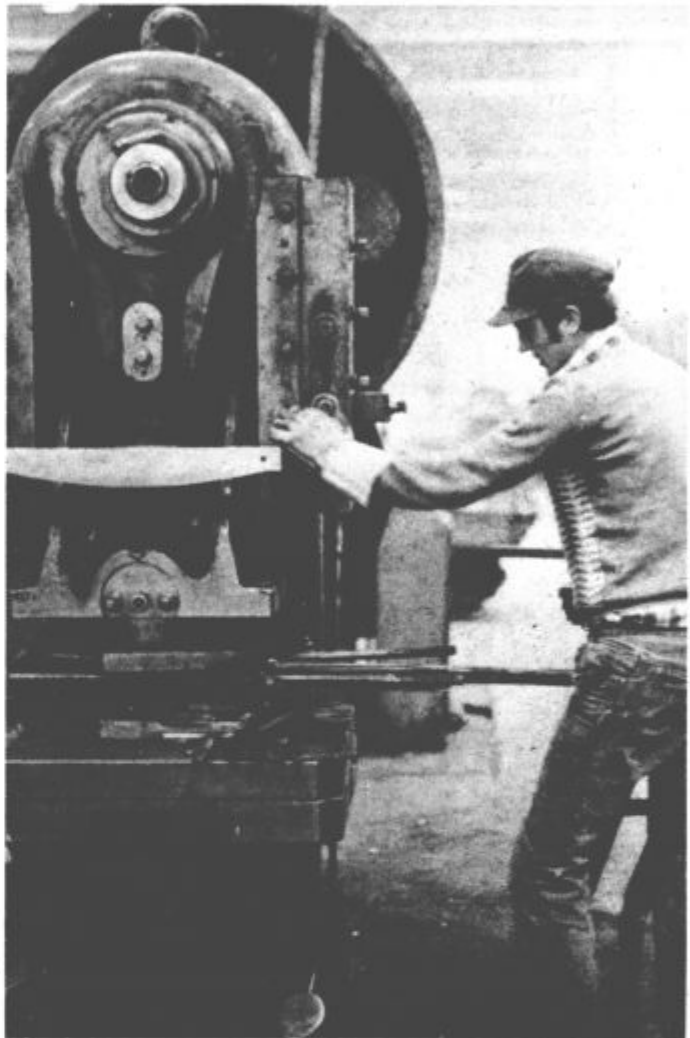
Delovna organizacija Elektrostrojni obrati združuje delo s sestavljeno organizacijo Rek Velenje. Pri povezovanju delegacij pa še vedno niso premagali začetnih težav, saj matična delovna organizacija združenega dela ne pokaže potrebe po učinkovitem

sodelovanju. Slabosti, ki se ji skušajo delegati v tej samoupravni sredini prav tako izogniti, je prepočasna in velikokrat nepopolna povratna informacija ter, mnogokrat premalo konkretni odgovori na nekatera delegatska vprašanja. Še premalo se v delo delegacij Elektrostrojnih obratov vključujejo družbenopolitične organizacije in nekatere strokovne službe, ki bi morale spodbujati delegate ter jim pomagati pri reševanju naštetih težav.

Da pa bi bilo delo delegacij kar

najbolj uspešno, imenujejo za sejo skupščine največkrat istega delegata. Delegat je lahko le tako — pravi — bolje seznanjen z delom skupščine in obravnavano problematiko. V prihodnje bodo v tej delovni organizaciji posvetili več pozornosti izobraževanju delegatov. Sicer pa ocenjujejo razvejanost in delo delegatske mreže v Elektrostrojnih obratih kot uspešno ter učinkovito in si prizadevajo, da bi pomanjkljivosti, ki jih ugotavljajo, čimprej odpravili.

T. Kelenc

V drugem polletju moramo z dobrim delom še izboljšati poslovne rezultate

O zahtevku elektrogospodarstva

Le delna podražitev

Izvršni svet Slovenije je bil seznanjen z zahtevo interesne skupnosti elektrogospodarstva Slovenije za povišanje cen električne energije za 43 odstotkov.

Po sprejetem dogovoru socialističnih republik in socialističnih avtonomnih pokrajin o izvajanju Slovenije ne bo moglo v celoti ugoditi. Zato bodo potrebni tudi drugi ukrepi znotraj kolektivov in združenega dela samega za zagotovitev ustreznega družbeno-ekonomskega položaja delavcev v proizvodnji premoga in električne energije.

(Po Večeru)

Uresničevanje stabilizacijskih ukrepov

Samo povečan izvoz bo omogočil dodaten uvoz

V izvršnem svetu slovenske skupščine so potekali 18. avgusta razgovori o uresničevanju ukrepov za stabilizacijo gospodarstva in za uravnoteženje devizne in plačilne bilance.

V pogovorih so predsednik izvršnega sveta Janez Zemljarič in predsednik gospodarske zbornice Slovenije Andrej Verbič, nekateri člani izvršnega sveta, predstavniki republiškega komiteja za mednarodno sodelovanje, samoupravne interesne skupnosti za ekonomske odnose s tujino, Narodne bank Slovenije in združene ljubljanske banke govorili o tem s predstavniki večjih organizacij združenega dela (med drugimi tudi Gorenja), ki bistveno prispevajo k obsegu ekonomskih odnosov socialistične republike Slovenije s tujino.

Na razgovoru so poudarili, da je potrebno zaostri odgovornost vseh udeležencev za uresničevanje sprejetih sklepov in samoupravnih dogovorov. Temeljne orga-

nizacije združenega dela morajo biti nosilke združevanja sredstev za izvoz in za uvoz, prevzeti pa morajo tudi vso odgovornost za uresničevanje deviznobilančnega in plačilnobilančnega položaja SR Slovenije v okviru soglasno sprejete enotne devizne in plačilne bilance Jugoslavije za leto 1980 in za devizno likvidnost bank. Zagotoviti pa je treba dohodkovno povezovanje sredstev znotraj sestavljenih organizacij združenega dela in reprodukcijskih celot. Samo tako bo namreč mogoče preprečiti preprodajo deviz.

Menili so, da je potrebno dosledno izvajati projekcijo devizne in plačilne bilance in se bolj zavzeti za povečanje izvoza in za selektivno zmanjšanje uvoza, kajti samo povečan izvoz bo omogočil dodaten uvoz. Organizacije združenega dela naj bi si prizadevale za večjo produktivnost dela in za tako gospodarjenje, da bi naše blago postalo konkurenčnejše na tujem trgu. (Po Delu)

Od 27. do 31. avgusta na Muti

Sreča v zelenju in cvetju

Predvčerajšnjim, 27. avgusta, so na Muti začeli z že tradicionalno predstavitev zelenega programa sestavljene organizacije združenega dela Gorenje, ki so jo poimenovali „Sreča v zelenju in cvetju“. Letošnja manifestacija je priložnost, da ob zaključku sedanjega srednjeročnega obdobja in na pragu novega prikažejo dosežke in razvojna hotenja, pri čemer je dan še posebej poudarek izvoznim usmerjenosti programa ter sodelovanju z znanstvenimi in strokovnimi institucijami. Muta, kraj, ki daje pravzaprav enkratno možnost za to manifestacijo, je lani obiskalo nad 2000 poslovnih partnerjev in več kot 10.000 obiskovalcev, za katere so bili posebej zanimivi praktični prikazi delovanja strojev in opreme.

Zeleni program Gorenja, kot del reprodukcijske celote Dom, se je v tem srednjeročnem obdobju uve-

ljal in potrdil. Res da ob zaključku leta ne bo mogoče ugotavljati, da so bili uresničeni vsi razvojni načrti, doseženi pa je bil vendarle pomemben napredek. Začrtana je tudi temeljna vizija razvoja za obdobje 1981 — 1985, pa tudi za naprej. Delovne organizacije Gorenje — Muta, Gorenje — Fecro Slovenj Gradec, Gorenje — Metalplast Ruše in Gorenje Varstvo Lendava naj bi se, kot je predvideno, v naslednjih letih investicijsko, tehnološko in kadrovsko povsem usposobile za realizacijo programa proizvodnje kmetijske mehanizacije in živilske tehnologije (za proizvodnjo in predelavo oziroma dodelavo hrane). Gorenje želi še aktivneje sodelovati tudi pri urejanju okolice doma in tudi širše, prav tako pa tudi pri izkoriščanju vrtov za proizvodnjo hrane. Sicer bodo, še prizadevne kot doslej, pospe-

ševali s ponudbo kompletne tehnologije preusmerjanje kmetij za proizvodnjo mleka in mesa. Nadalje bodo nudili sodobno tehnologijo za organizacijo kompleksnega sistema ohlajevanja mleka, prav tako pa bodo nudili celotno tehnologijo za predelavo mesa v mesni industriji. Novost pa bo, bodi mimogrede omenjeno, proizvodnja opreme za proizvodnjo vrtnin v zaprtih objektih (industrijskih rastlinjakih). Seveda računajo pri uresničevanju teh in še nekaterih drugih razvojnih hotenj na razvojno in proizvodno sodelovanje tudi z drugimi delovnimi organizacijami. Da bi pa bil asortiment zelenega programa Gorenja kar najbolj izpolnjen oziroma celovit, pa mislijo še na ponudbo semen in umetnih gnojil, seveda kot rezultat sodelovanja oz. povezovanja.

V skupni realizaciji sestavljene

organizacije združenega dela Gorenje predstavlja zeleni program 8 %. Za naprej je predvidena hitrejša rast zelenega programa v primerjavi z drugimi, kar nedvomno kaže, da se Gorenje kar najbolj resno loteva uresničevanja razvojnih nalog, ki pa so in bodo kar zahtevne.

V okviru manifestacije „Sreča v zelenju in cvetju“ bo na Muti več prireditev. Vsak dan bodo, dopoldan in popoldan, demonstracije kmetijske mehanizacije ter vrtnice in cvetličnega orodja. 29. avgusta bo „Dan koroških Slovencev“, nastopili bosta tudi godbi na pihala iz Mute in s Pernic. Na programu pa je še več srečanj športnikov za „pokal zelenega programa“. Zaključna manifestacija bo v nedeljo, 31. avgusta s parado cve-

M. L.

Še enkrat

Podzemsko uplinjevanje premoga

V sestavku Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje — Podzemsko uplinjevanje premoga nam jo je tiskarski škrat zagodel dvakrat.

Del odgovora na vprašanje „Pred nami je novo srednjeročno obdobje 1981 — 1985. Kakšne so prve ocene razvojnih možnosti REK Velenje, razumljivo posebej

Še malo in konec bo brezskrbnih počitniških dni

Osnovne šole v občini Velenje

Velika prostorska stiska

Še trije dnevi in spet se bo v zgradbi učenosti vgnezdili otroški živčavi, modrovanja in upi, veselje in žalost, spet se bodo srečali prijatelji, v torbe bodo romale nove knjige, v glave pa nova znanja. Šolsko leto bo s svojimi radostmi in težavami nadomestilo čas brezskrbnih počitnic.

Vendar pa šole v teh poletnih mesecih niso samevale. Marsikaj na njih je bilo potrebno postoriti in popraviti, marsikaj spremeniti in zamenjati, da bodo kar najbolje pripravljene pričakale uka željne šolarje.

BRATOV LETONJA ŠMARTNO OB PAKI

Na šoli Bratov Letonje v Šmartnem ob Paki so se med počitnicami lotili obnove kurilnice. To so bila obsežna dela, za katera so porabili 700 tisoč dinarjev. Na šoli opravili tudi redna čiščenja.

Kadrovsko so dobro zasedeni, nimajo pa učitelja za tehnično vzgojo. Iščjo ga in to brezuspešno že štiri leta in tudi letos ne vidijo velikih možnosti, da bi dobili ustreznega kandidata.

Delo na šoli bo v novem šolskem letu potekalo v eni izmenj, vpisanih pa bo okoli 300 učencev.

BIBA ROECK ŠOSTANJ

V Šostanju so pomembna obnovitvena dela potekala na obeh osnovnih šolah. Na šoli Biba Roeck so uredili nove sanitarije, saj prejšnje niso več ustrezale higijenskim zahtevam, popravili so streho, ki je bila na nekaterih mestih zaradi starosti že dotrajana. Zaradi udora vode v kletne prostore so morali popraviti tudi kanalizacijo. Poleg tega del so opravili še redna beljenja, nakupili nove garderobne omarice in opremo za dve učilnici. Na podružničnih šolah v Ravnah in Belih vodah so opravili le manjša dela.

Čeprav je šola v preteklem letu zapustilo pet učiteljev (štirje zaradi upokojitve), so te vrzeli zapolnili, odpravili pa so tudi stanovanjske težave. V novem šolskem letu bo centralno šolo in obe podružnici obiskovalo 580 učencev.

KAREL DESTOVNIK KAJUH ŠOSTANJ

Zamenjava parketa v telovadnici je bila glavna naloga, ki so se je med počitnicami lotili na šoli Karel Destovnik Kajuh. Parket je napadla gniloba in ga tako poškodovala, da je bilo onemogočeno telovadba. Popravilo je opravil Vegrad, ki je položil posebno maso. Med počitnicami so nameravali na tej šoli urediti tudi spominsko sobo, vendar del zaradi zavlačevanja predvidenega izvajalca niso opravili. V času počitnic pa je bila na šoli razstava lončnic, ki jo je pripravilo hortikulturno društvo. Na podružničnih šolah v Topolšici in Zavodnjah niso imeli večjih del. Potrebovali pa bi učitelja za šolo v Zavodnjah. Kljub razpisom to mesto ostaja odprto.

V letošnjem letu bo centralno šolo in podružnici obiskovalo 445 učencev. To je manj kot v preteklih letih, saj se očitno število prebivalstva ne povečuje. Na centralni šoli bodo imeli letos 3 oddelke manj kot lani. To zmanjšanje pa so uspeli doseči s povečanjem ostalih oddelkov. Nekaj učencev se je moralo zaradi teh stabilizacijskih ukrepov vpisati na šolo Biba Roeck.

Pomembna novost bo v letošnjem letu uvedba enozmenskega pouka. Zaradi prostorske stiske bo takšno delo v začetku oteženo, na šoli pa upajo, da bodo kmalu dobili dve novi prepotrebni učilnici, ki jih bodo uredili na podstrešju sedanje šole.

VELJKO VLAHOVIČ VELENJE

Na naši najmlajši šoli, šoli Velj-

ko Vlahovič še niso bila potrebna pomembnejša obnovitvena dela.

Težave pa jim povzročajo gradbenena dela na gradbišču Salek, saj so nekatera komunalna gradbena dela potekala preko njihovega igrišča. Bojijo se tudi, da bi rekonstrukcija Efenkove ceste okrnila že itak skromne zunanje površine ob šoli in bi to dodatno otežilo pouk v celodnevni šoli.

Potrebe po kadrih so sicer pokrili, vendar zaradi pomanjkanja stanovanj niso imeli možnosti izbire.

V novem šolskem letu se je število učencev močno povečalo. Letos bo šolo obiskovalo 660 učencev, lani pa jih je bilo le 615. Zaradi takšnega povečanja so morali odpreti nov oddelke.

MIHA PINTAR—TOLEDO VELENJE

Tudi na osnovni šoli Miha Pintar Toledo se, razen potrebnega beljenja in čiščenja, niso lotili večjih del, saj so drugo uredili že pred praznovanjem 20. letnice šole, ki je bilo 30. maja letos.

Tudi na podružnicah ni bilo opravljenih pomembnejših obnovitvenih del. Teh je sicer zelo potrebna šola v Škalah, ki pa leži na meji rešnega območja. Zato bo za obnovo te šole potrebno dogovarjanje z rudnikom lignita Velenje.

Šolo Miha Pintar Toledo in njene podružnice bo v letošnjem letu obiskovalo 860 učencev.

ANTON AŠKERC VELENJE

Na osnovni šoli Anton Aškerc so opravili manjša popravila v kuhinji ter nakupili nekaj dodatne opreme. Kadrovskih težav pred pričetkom novega šolskega leta nimajo. Zato pa bodo precej na tesnem, saj bo njihovo šolo obiskovalo 950 učencev. Delo bodo opravljali v 36 oddelkih dva

oddelka podaljšane bivanja in dveh izmenah.

GUSTAV ŠILIH VELENJE

Veliko učencev bo obiskovalo tudi šola Gustav Šilih in obe podružnici. Šestindeset oddelkov dva oddelka popoldanskega bivanja bo obiskovalo 930 učencev. V prvem razredu bodo na tej šoli uvedli celodnevni pouk. Drugače pa se bo pouk v nižjih razredih odvijal v dveh izmenah, v višjih pa le v eni izmeni.

Med počitnicami so na osnovni šoli Gustav Šilih popravili streho ter prepletkali nekatere prostore, prelakirali pod v petih učilnicah, v podružnici v Sentilju pa so poleg tega naredili še zunanji oplesk. V podružnici v Paki so prepletkali prostore. Nakupili so še opremo za eno učilnico v Paki in v Sentilju. Večjih popravil in nakupov zaradi pomanjkanja denarja niso mogli opraviti. Šola se bo v novem šolskem letu srečevala z velikimi prostorskimi težavami, nimajo namreč primerne prostora za knjižnico in pedagoga. Rešitev bi bila, če bi se skupne službe VIZ preselile v nove prostore.

XIV. DIVIZIJE VELENJE

Na osnovni šoli Štirinajste divizije so prostore med počitnicami temeljito prečistili in jih prebelili, za nakup dodatne opreme pa ni bilo denarja.

Učiteljice so pričele z delom že sredi avgusta. Ta čas so izkoristile za dopolnilno izobraževanje ter se pripravljale na novo šolsko leto.

Trenutno je v to šolo vpisanih 118 učencev, ki jih bodo razporedili v trinajst oddelkov, vendar pa učenci še prihajajo. Tudi v naslednjem šolskem letu bo deloval oddelke za delovno usposabljanje, v katerem imajo 5 otrok. Boris ZAKOŠEK

Gimnazija Velenje

Posodobili kabinet obrambe in zaščite

Zaposleni na velenjski gimnaziji za novo šolsko leto niso pripravili prav posebnih novosti. Močno jih je presenetila novica o odložitvi usmerjenega izobraževanja za eno leto, za posodobitev učnega programa in učilnic pa jim primanjkuje tudi finančnih sredstev.

Kljub temu so v prve letnice sprejeli 68 učencev. V prva dva razreda velenjske gimnazije so se v veliki meri vpisali učenci iz velenjske občine, le nekaj novincev pa je iz slovenjegraške. Najpomembnejša pridobitev za zaposlene v tej izobraževalni ustanovi je prav gotovo nov kabinet za obrambo in zaščito, ki so ga opremili skupaj z rudarskim šolskim centrom. V tem šolskem letu pa naj bi skupaj posodobili še kabinet za biologijo, fiziko, kemijo in prostor za osnove tehnike in proizvodnje.

Veliko pozornost pa so namenili opremljanju in povečanju knjižnega gradiva ter nakupu najnovejših učnih pripomočkov. Težava, ki je kljub prizadevanjem niso uspeli rešiti, so učbeniki, saj učitelji in učenci ne vedo, kateri bi bili najustrenejši. Kot vsa ta leta doslej se tudi letos niso srečevali s kadrovskimi težavami.

Zaposleni na velenjski gimnaziji so med počitnicami največ sil namenili usmeritvi gimnazije v sistem usmerjenega izobraževanja. Kot pravijo, bo potrebno napeti vse sile njihove sredine v to, da bo v slovenski šolski mreži dobila ta izobraževalna ustanova ustrezno mesto.

Tatjana KELENC

Delavska univerza Velenje

Združeno delo ni posredovalo potreb

V novo šolsko leto stopa delavska univerza negotovo, saj niso razrešili nekaterih pomembnih zadev in tako tudi še niso mogli pripraviti programa. Po zakonu o usmerjenem izobraževanju, ki so ga že dolžni izpolnjevati, morajo delavske univerze organizirati tiste izobraževalne oblike, ki jih potrebuje združeno delo in v občini ni nosilca tega izobraževanja. Potrebe združenega dela zbira koordinacijski odbor za usmerjanje vpisa pri občinski izobraževalni skupnosti.

Združeno delo pa teh potreb, kljub znani slabi kadrovski zasedenosti, ni posredovalo. Kljub temu pa prejema delavska univerza Velenje številne prošnje za vpis na različne poklicne šole, katerim so priložena tudi priporočila delovnih organizacij, da takšne kadre potrebujejo. Ker pa delavska univerza nima sklepa koordinacijskega odbora za usmerjanje vpisa, da naj določeno izobraževalno obliko organizira, tega seveda ne more.

V občini Velenje ni bila izkazana nikakršna potreba po izobraževanju za odrasle, zato so se na delavski univerzi Velenje odločili, da bodo v letošnjem šol-

skem letu nadaljevali z vsemi tistimi šolskimi oblikami, s katerimi so pričeli lansko leto, verjetno pa ne bodo razpisali nobenega prvega letnika.

Poleg omenjenih, pa se delavska univerza Velenje srečuje tudi s finančnimi težavami. Lahko rečemo, da so kar vsi predavatelji honorarni sodelavci, sredstva za izplačilo honorarnega dela pa so za letošnje leto omejena. Tako so v prvem polletju letošnjega leta porabili kar 85 odstotkov razpoložljivih sredstev, saj so morali nadaljevati z vsemi začetimi izobraževalnimi oblikami in obsega dela torej nikakor niso mogli krčiti. Kako zagotoviti sredstva za nemoteno delo v drugem polletju, je njihovo veliko vprašanje.

Tudi program za družbenopolitično izobraževanje še ni izdelan, vendar pa pravijo na delavski univerzi Velenje, da bodo to obliko izobraževanja, tako po obsegu kot vsebini razširili, saj se je v preteklih letih izkazalo kot zelo pomembno. Program bodo izdelali v sodelovanju z družbenopolitičnimi in delovnimi organizacijami.

Mira Zakošek

Rudarski šolski center Velenje

Pripravljene na usmerjeno izobraževanje

Za novo šolsko leto so šole rudarskega šolskega centra razpisale 685 mest, doslej pa so prejeli okoli 640 prijav. Letošnji vpis v poklicno rudarsko šolo je dokaj dober, saj so prejeli kar 180 prijav, to pa je toliko kot so razpisali mest. Seveda pa bodo vse kandidate za to šolo še zdravniško pregledali in pri tem računajo na približno 40 odstotno osip. Še več kandidatov se je prijavilo v poklicni šoli, ki izobražujeta za poklic jamskega kovinarja in jamskega električarja. Na razpis 60 mest so prejeli kar 124 prijav, katere pa bodo skušali preusmeriti v rudarsko poklicno šolo. Razveseljivo je tudi to, da je zanimanje za poklic rudarja naraslo tudi med slovenskimi fanti.

Prejšnja leta se za ta poklic skorajda niso odločali, letos pa se jih je prijavilo deset. Nekaj mest imajo še na voljo na poklicni kovinarski šoli in tehniški strojni šoli.

Večina mest, ki jih razpisujejo elektro šole, je zasedenih, vendar tudi tu še sprejemajo prijave. V rudarsko tehniško šolo pa se je prijavilo od razpisanih 60 mest le 35 kandidatov. V letošnjem šolskem letu bo na rudarskem šolskem centru spet pričel delo prvi letnik visoke rudarske šole. Doslej imajo že okoli dvajset prijav, ta izobraževalna oblika pa bo potekala za slušatelje ob delu.

Šole Rudarskega šolskega centra so dokaj dobro opremljene, saj predvsem opremljajo za praktični pouk posvečajo že vsa leta veliko pozornost. Poleg tega imajo dobro založeno knjižnico, v kateri najdejo gradivo tako učenci kot učitelji. V preteklem letu so sodobno opremlili nekaj učilnic za praktični pouk strokovnih predmetov v elektro in rudarski usmeritvi, v prihodnjem šolskem letu pa bodo posodobili še učilnice kovinarske usmeritve. Največ po-

zornosti pa bodo v naslednjih mesecih posvetili opremitvi učilnic za skupno programsko osnovo, ki jo predpisuje zakon o usmerjenem izobraževanju in na katerega prehajajo prihodnje šolsko leto. Skupna vrednost te opreme (tudi za potrebe gimnazije) znaša okoli pet milijonov dinarjev. Pri njeni nabavi pa v veliki meri sodeluje občinska izobraževalna skupnost.

Veliko pozornost bodo v prihodnjem šolskem letu namenili nadaljnjemu povečanju z združenim delom. Omeniti je potrebno, da je bilo to že sedaj prisotno v zelo veliki meri. Prva akcija v tej smeri je ustanovitev posebne izobraževalne skupnosti kovinarstva, katere ustanovna skupščina naj bi bila že septembra. V naslednjem šolskem letu pa bodo morali novemu zakonu prilagoditi vse samoupravne akte. Menijo, da ne bodo imeli težav, saj so s tem pričeli že lani. Tako

je že zelo zaživel tripartitni sistem upravljanja. V bodoče bodo sami sprejemali šolski koledar, veliko več dela pa jih čaka tudi na področju srednjeročnega in dolgoročnega načrtovanja.

Že v letošnjem šolskem letu uvajajo šole rudarskega šolskega centra nekatere predmete skupne izobraževalne osnove, kot so samoupravljanje s temelji marksizma, telesna vzgoja, obramba in zaščita ter matematika v tehniških šolah.

V tem šolskem letu se bodo predavatelji pripravljali na delo po novih programih, vendar menijo, da pri tem ne bo težav, saj so že sedaj vključevali tako poklicne kot tehniške šole. Glavna težava, s katerim se bodo srečevali, bo pomanjkanje prostora, saj prinaša skupni program več teorije kot so jo imeli v prvih letnikih poklicnih šol.

Mira Zakošek

Vzgojno varstveni zavod Velenje

Ni denarja za osnovni didaktični material

Z velikimi težavami se srečujejo ob vstopu v novo šolsko leto tudi v vzgojno varstveni zavod Velenje. Veliko nejevoljo je povzročilo med starši prejšnje število odklonjenih otrok. V letošnjem letu niso dogradili nobenega novega vrta, zato je ostalo kar okoli tristo prošelj neresenih kljub temu, da so precej presegli kadrovske normative, ki določajo koliko otrok, naj bi bilo v posameznem oddelku. Zaposleni v vzgojno varstvenem zavodu Velenje se zavedajo pomembnosti organizirane vzgoje za predšolske otroke, prav tako poznajo tudi poredke probleme, ki jih imajo starši, ki nimajo zagotovljenega varstva za svoje malčke, vendar problemov ne morejo razrešiti. Starši pa se nanje obračajo kot, da so oni krivi, da njihovi otroci niso sprejeti v vrtec. Ob tem naj poudarimo, da je letos skupnost otroškega varstva sprejela posebne kriterije za sprejem otrok v vrtec, otroke pa

je v vrtec sprejemala posebna komisija, ki so jo sestavljali predstavniki občinske skupnosti otroškega varstva, karjenski skupnosti, vzgojno varstvenega zavoda. Nekaj otrok so sprejeli v vrtec pod pogojem, da jih bodo starši vozili v oddaljene kraje. (Škale, Konovo, Pesje) in tudi to je povzročilo veliko nejevolje.

V mesecu juliju, ko je bila večina delovnih kolektivov v občini na kolektivnem dopustu, so bili odprti le vrtni Najdihojca, Vrtljak in Pesje, v avgustu pa so odprli še Ciciban in Tinkaro. Poletni čas so v vrtnih izkoristili za temeljito čiščenje, za beljenje pa jim je primanjkovalo denarja. Zato so se zaposleni odločili, da enote, ki so bile beljenja nujno potrebne, prebelijo kar sami. Vse enote so tudi temeljito razkužili, prav tako pa tudi vse igrače in didaktični material.

Pri delu z otroki so v poletnih mesecih, ko skupine združujejo, posvečali

največ pozornosti utrjevanju spoznanj, ki jih je otrok dobil med letom, utrjevanju telesa in seveda veselemu polnemu razpoloženju otrok. Največ časa so preživeli v naravi, na otroških igriščih, sprehodih.

Ze lansko leto je pričel vzgojno varstveni zavod Velenje uvajati nov program za delo s predšolskimi otroki. Največ pozornosti so lani posvetili umskemu področju, letos pa nameravajo estetski in telesni vzgoji. Ze naslednje leto pa bodo morali po novem programu delati vse vzgojno varstvene ustanove.

Pri tem pa naletijo na velike finančne težave, s katerimi so se srečevali že preteklo šolsko leto. Ob vstopu v novo pa so te še toliko bolj prisotne. Primanjkuje jim namreč denarja za osnovni didaktični material, za tista, ki ga za izvajanje predpisane programa nujno potrebujejo. V preteklem letu, pravijo, je še nekako šlo,

okrnili so vsa tista področja, ki niso neposredno prizadela dela z otroki, letos pa se zavedajo, da bo delo z otroki zaradi pomanjkanja denarja okrnjeno. Nabavili niso nobenih novih igrač, nikakršnega didaktičnega materiala, literaturo ki jo vzgojiteljice pri delu nujno potrebujejo, pa si morajo nabavljati same.

Zaposleni v vzgojno varstvenem zavodu Velenje pravijo, da so izkoristili vse notranje rezerve že v preteklem šolskem letu. Otroci so risali na odpadni papir, ki so jim ga dale delovne organizacije, vzgojiteljice so same izdelovale različni didaktični material, zato ne vedo kako bodo zadane naloge izvajali, če ne bodo imeli niti najosnovnejših pripomočkov.

Vzgojno varstveni zavod Velenje bo v letošnjem letu obiskovalo okoli 1300 otrok v trinajstih oddelkih, imajo pa tudi en razvojni oddelke.

Mira Zakošek

Šmartno ob Paki

Delavni čebelarji

Med iz dneva v dan pridobiva na vrednosti, posebno še v času, ko namenimo vedno več pozornost pridobivanju hrane. Med pa ni samo hranljiv, ampak tudi nadvse zdrav.

V občini Velenje delujejo tri čebelarska društva. Med njimi so dokaj aktivni tudi čebelarji iz Šmartnega ob Paki. Društvo je bilo ustanovljeno leta 1929 pobudnika pa sta bila Fran Kumar in Franc Ajdič, ki sta bila že takrat člana čebelarske zveze Slover je. Prišla so vojna leta in skoraj v celoti zavrta delo čebelarjev. Toda malo po osvoboditvi so se na pobudo Franca Dreva ponovno zbrali ljubitelji teh skrivnostnih želk in ustanovili čebelarsko društvo, ki deluje še danes. Vanj je vključenih 34 članov, med njimi tudi dve članici. O delu čebelarskega društva Šmartno ob Paki smo se pred dnevi pogovarjali s predsednikom Blažem Špehom.

„Naše društvo deluje na področju dveh krajevnih skupnosti, Šmartno in Gorenje. Člani imajo preko 400 panjev, na leto pa pridelajo poleg stranskih čebelarskih proizvodov tudi do 10 kg medu na panj, kar je za naše društvo kar veliko. Tisti čebelarji, ki

imamo več kot trideset panjev, smo kooperanti Medeksa, ostali pa prodajajo med preko nas ali pa zadrugi.“

V nadaljevanju pogovora je Blaž Špeh poudaril, da delo s čebelami ni lahko, vendar pa je za vsakogar, ki jih ima rad, nadvse lepo in zanimivo. Če hoče biti dober čebelar, se jim moraš predati z dušo in telesom, kot pravimo. Ljudje vse premalo posegajo po čebeljih pridelkih. Namesto, da bi čebelarjem pomagali, jim vsako leto v času škopljenja nakopljejo veliko težavo, ker ne upoštevajo zakonov o varstvu čebel. Predno škropijo, bi jih morali vrtičkarji obvestiti in se z njimi tudi posvetovati. Ljudje pa so do varstva čebel brezbržni. Se vedno nimajo do teh žuželk pravega odnosa in ne znajo dovolj visoko ceniti njihove vrednosti.

„Čebele je potrebno dobro poznati, kar pa ni lahko, saj se kljub visoki stopnji razvoja niso prav nič prilagodile človeku, ampak se moramo mi njim. Vsi naši člani so zelo prizadevni in lahko trdim, da z delom ne bodo prenehali. Ko začne človek spoznavati svet in življenje teh majhnih, toda zelo pomembnih žuželk, ga delo z njimi vedno bolj

privlači. Sili ga v nova spoznanja in raziskovanja. Sebe, ko podrobneje spozna njihovo življenje več, kako moraš z njimi ravnati. Ljudje o medu in čebelah ničesar ne vedo. Ne katere vrste strdi, kot pravijo medu starejši ljudje, hitro skristalizirajo in zato nekateri mislijo, da jim je čebelar prodal star med. Vendar so ta mnenja zmotna. Če čebelar odvzame čebelam preveč medu, mora to količino nadomestiti s sladkorjem. Tudi čebela potrebuje čez zimo dovolj hrane, skristaliziran med pa je prav tako kvaliteten kot tekoč,“ je menil naš sogovornik.

Veliko pozornost namenjajo člani čebelarskega društva Šmartno ob Paki zdravju svojega zaroda. Često jih napadejo številne bolezni, zlasti pri prevozu na paše v druge kraje. Pred začetkom pašne sezone jih pošiljajo na preventivne preglede. Da bi prenesli svoje izkušnje na mlajši rod, so člani društva navezali tesne stike s čebelarskim krožkom na osnovni šoli. Za kar najboljše delo tega so prizadevni čebelarji iz Šmartnega ob Paki zgradili tudi družinski šolski čebelnjak, v katerem so uredili tudi prostor za delo, kjer se bodo sestajali in izmenjavali izkušnje.

Največja težava, s katero se pri delu srečujejo, pa je pomanjkanje prostora za primerno čebeljo pašo. S hribovitih predelov, kjer je paša najbolj ugodna, nimajo nobenega člana, v dolini pa so primerni predeli že preobremenjeni. Da bi dosegli kar največjo „produktivnost“, so se štirje šmarški čebelarji odločili, da bodo vozili svoj čebelji zarod na pašo v Podravino, Murško Sobotu, na gozdno pašo pa v Gornjo Savinjsko dolino in Zavrtnje. Poleg tega pa jih pestijo še finančne težave, saj vse delo financirajo s članarino. Glavna naloga čebelarjev iz Šmartna v prihodnje pa je pridobivanje mlajših članov.

Tatjana Kelenc

Le prevoz čebel v kraje, kjer je več paše pripomore k boljšemu pridelku medu.

Jubilej Ernežnikovega ata

„Kaj bi s praznovanjem“!

Šaleška planinska pot privablja iz dneva v dan vedno več obiskovalcev. Ko so člani planinskega društva Velenje načrtovali pot so se srečali s Mihaelom Andrejcem, po domače Ernežnikovim, iz Podgorja pri Slovenj Gradcu. Do sedaj je njegovo domačijo obiskalo že več kot tisoč ljubiteljev planin. Ni bilo naključje, da so prav domačijo, na katero lahko prideš po gozdni poti z Graške gore, izbrali za osmo postojanko šaleške planinske poti.

Prijazna gospodinja Marija sprejme vsakega obiskovalca. Ta dan je gostila člane velenjskega planinskega društva, ki so prišli čestitati Ernežnikovu ata za 80. letnico. „Kaj bi s praznovanjem,“ je zamahnil s roko. Oči so zažarele ob čestitki in knjižnem darilu (Pohod XIV. divizije in Pohorski bataljon), ki ga pozorno prelistal. Na slikah je spoznal mnoge tovariške, saj je tudi on pomagal partizanom in sodeloval v bitkah s sovražnikom.

Bil je vedno vesel fant. Tudi zdaj se še rad pošali. Sedimo v sobi in skoraj dve uri poslušamo pripoved o življenju ter delu Ernežnikovega ata. Pripovedoval nam je zgodbo za zgodbo. Njegove misli so nas popeljale v čas njegove mladosti in trpljenja.

Ko je bil star 15 let, je moral njegov oče v vojsko. Kot najstarejši sin je prevzel skrb za dom in družino. S 17 leti pa je moral tudi on obleči vojaško suknjo. Poslali so ga na fronto, od koder se je po letu dni srečno vrnil. Spominja se cesarjev in kraljev, ki jim

je kot vojak služil, pa številnih borb z Albanci... „Po vrnitvi domov ni bilo nikjer nobenega zaslužka,“ pripoveduje. „Toda les

Mihael Andrej, Ernežnikov ata

je šel takrat dobro v prodajo. Začel sem tesariti. Denar sem shranjeval kar pri očetu, ki si je vse moje vloge zapisoval v veliko knjigo.“

Leta 1935 sta se z Marijo vzela. V zakonu se jima je rodilo devet otrok. Ponosna sta nanje.

Služil je v vrstah stare jugoslovanske vojske v Mežici, ko so dobili sporočilo o napadu Nemcev na domovino. Odšli smo na bojna polja. Streljal sem, dokler mi ni zmanjkalo municije. Padali so naši, pa tudi Nemci. Ob nekem

napadu na našo postojanko so me ujeli. Najprej so me zaprli skupaj z drugimi tovariši v šoli, kasneje pa so nas transportirali v Nemčijo. Služil sem pri nekem nemškem kmetu. Večkrat sem bil lačen kot sit. Žuljave roke so morale prijati za krampe in lopate tudi pri gradnji avtoceste od Berlina proti Moskvi. Delal sem še na državnem posestvu. 12. marca, leta 1942 pa sem se vrnil domov.“

Med svojimi je ostal enajst mesecev. Pri hiši so se pogosto oglašali partizani, ki jim je Ernežnikov ata vedno rad pomagal. Tisti čas si moral biti in vsakem koraku, zelo previden saj nisi vedel kdo te preizkuša. Ljudje so trpeli, izgubljali svojce, imetje. Toda Ernežnikov ata ni izgubil vere v svobodo in zmago partizanov. K temu so v veliki meri pripomogle sporočila, ki so jih trosili aktivisti osvobodilne fronte ali kurirji. Skoraj vsak dan se je moral javljati zdaj na nemški postaji v Soštanj, zdaj v Slovenj Gradcu. Ob nekem zaslišanju so ga leta 1943 zaprli. Iz Slovenj Gradca so ga odpeljali v Maribor. Številna pretepanja in mučenje niso pomagali, da bi izdal partizane. V zaporu je nenehno mislil na dom, ki so ga tri tedne potem, ko so ga odgnali, opustošili, ženo ter otroke pa odpeljali v nemško taborišče. Večkrat je stisnil pesti in kljub trpljenju verjel v zmago, v svobodo.

Po osvoboditvi se je Ernežnikov ata vrnil domov leta 1945 iz Buchenvalda, kamor so ga poslali iz mariborskih zaporov, vendar domačije ni našel. Na mestu, kjer je stala, so ga pozdravile ožgane stene nekdanjega toplega doma, iz zapore pa se je vrnila žena z otroci.

Spet je bilo treba krepko prijati za delo in obnoviti domačijo. Pomoč, ki mu jo je v težkih trenutkih po osvoboditvi ponudila borčevska organizacija in zadruga, je omogočila, da je Ernežnikov ata zgradil domačijo, v kateri še danes živi.

16. avgusta je Mihael Andrej slavil 80. let. S ponosom gleda na prehojeno življenjsko pot in na številna odlikovanja, ki jih je prejel.

Julijana Hočevar

Šaleški dnevi v centralnih Alpah

Osemsto metrov navpičnega ledu

V noči od 30. na 31. julij je Šaleški navezi Kotnik — Avberšek — Vovk uspelo preplezati 800 metrov visoko ledeno steno Les Courtes (3876 m) v Centralnih Alpah. Smer spada med težje ledne smeri, njena povprečna naklonina pa je 58 stopinj.

0 0 0

Odločili smo se nenadoma.

Prejšnji dan smo čakali pod steno Aiugille du Plana, da se razkadijo megle, toda zastoj, v takem vremenu nismo hoteli tvegati.

Sedaj je naš cilj švicarska smer v Les Courtes. Komaj smo ujeli zadnjo gondolo do srednje postaje, do Argentiera bomo morali peš. Nad nami kipi mogočen, na tisočero delov razklan argentierski ledenik. Strma steza nas pripelje na ledenik. Obdajajo nas mogočne ledene stene Vertov. Courtov in Droatov. Po približno dveurni hoji po ledeniku se ustavimo na osamljeni skali. Kakšne pol ure do vstopa v našo smer. Tu so še štirje Japonci, ki imajo isti cilj kot mi. Čakamo noč, kajti le ponoči bomo varni pred padajočim ledom in kamenjem. Vedno hladneje je. Pogledujem kvišku, sonce počasi zahaja. Skoraj nemo goče se mi zdi, da bomo lahko zmogli tako strm. strahu vzbujajoč led in sneg. Okrog desete se počasi približujemo krajni poči, tik pod vstopom. Tu že čakajo Japonci. Slišimo žuborečo vodo, treba bo še počakati.

0 0 0

Prebudi me škripanje der. »Hello«, se oglasi nekdo. »Swiss route?« »Yes«, jim odvrnem. Iz teme pravijo: »...idu isto kao mi.« »Pa vi ste naši«, reče Ivč. No, in ugotovili smo, da je z nami Ivčev prijatelj iz Hi-

malaje Stipe Božić s soplezalcem. »Pa kud smo zapeli engleski«, pravi Stipe v značilnem dalmatinskem dialektu.

Približno ob pol enih zjutraj smo vstopili. Kmalu smo našli prehod preko krajne poči in že smo se pognali kvišku. Dereze dobro prijemljejo, razmere so odlične. Zabijem cepin, potem kladivo, ter se potegnem navzgor. Le redki so trenutki počitka, kajti naklonina tu in tam presega tudi 65 stopinj. Menjamo se v vodstvu, na težjih in strmeh delih zavrtamo klin. Led drži odlično. Rachel svit nas opomin, da se dan dan, na uro smo pozabili, popolnoma smo se predali steni. Pohiteti bo treba.

0 0 0

Okrog desete dopoldne smo vendarle na grebenu. Pred seboj imamo kot na dlani kristalno čisto, toda še močno zasneženo steno Grand Jorasses. Morda mi bo nekoč dano, da se preizkusim tudi v njej.

Grlo imam popolnoma izsušeno. Za počitek ni časa, dolina je daleč spodaj.

0 0 0

Sestopamo navezani, drug za drugim, previdno po grebenu, izogibajoč se nevarnim pastem in potem po strmih snežišču navzdol.

Sneg postaja vedno bolj moker. Sonce žge neusmiljeno. Čutim, kako mi izpod čelade in očal curkoma reče znoj. Žeja je neznosna, tu in tam dam v usta malo snega, za hip je bolje.

Za sestop po strmih snežišču smo porabili tri debele ure in dvakrat je bila naša tiha spremlevalka sreča, kot pravi Ivč. Prvič, ko se je tik pod Ivčem odtrgal snežni plaz in drugič, ko se mu je odtrgala opast nad ledno razpoko in je padel kakih osem metrov v globino ter se v njej zagozdil. Sreča, kakšna sreča.

Hitimo mimo argeintierske »bajte«. Samo vode si želimo. Voda! Kako dobra je voda!

0 0 0

Sestopamo navezani, drug za drugim, previdno po grebenu, izogibajoč se nevarnim pastem in potem po strmih snežišču navzdol.

Sneg postaja vedno bolj moker. Sonce žge neusmiljeno. Čutim, kako mi izpod čelade in očal curkoma reče znoj. Žeja je neznosna, tu in tam dam v usta malo snega, za hip je bolje.

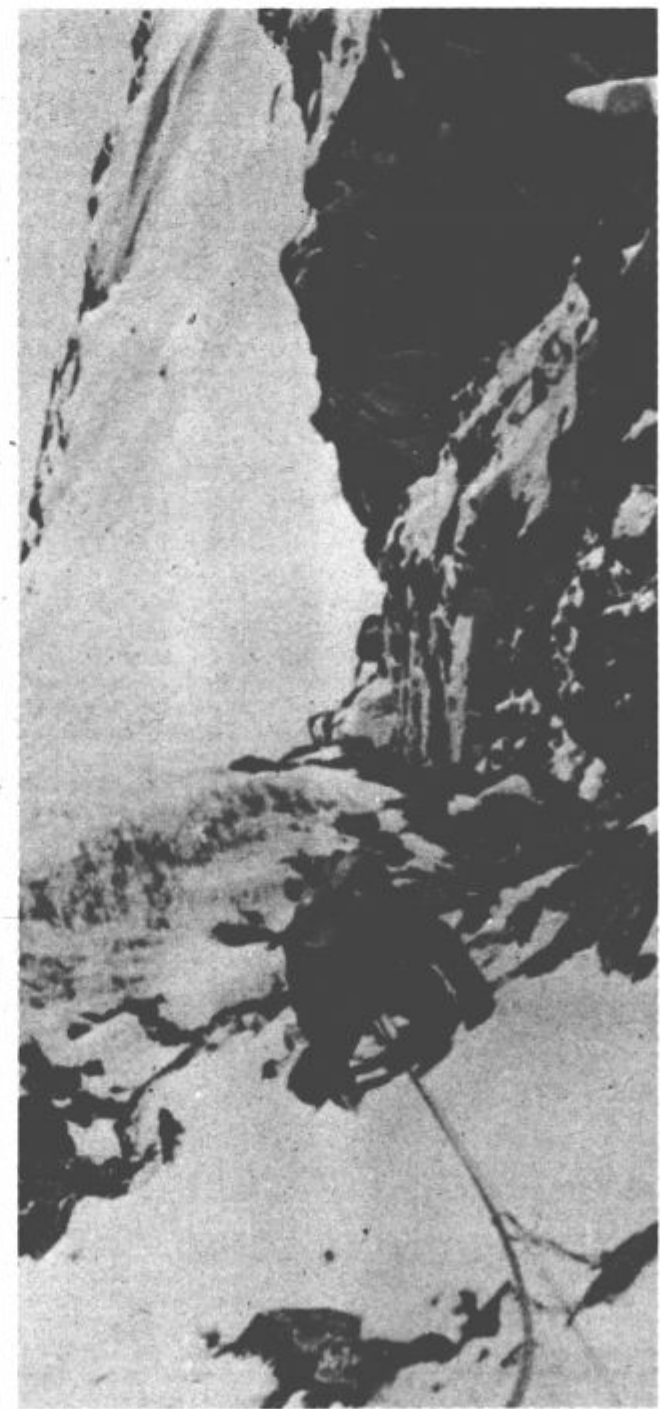
Za sestop po strmih snežišču smo porabili tri debele ure in dvakrat je bila naša tiha spremlevalka sreča, kot pravi Ivč. Prvič, ko se je tik pod Ivčem odtrgal snežni plaz in drugič, ko se mu je odtrgala opast nad ledno razpoko in je padel kakih osem metrov v globino ter se v njej zagozdil. Sreča, kakšna sreča.

Hitimo mimo argeintierske »bajte«. Samo vode si želimo. Voda! Kako dobra je voda!

Ivo Avberšek

Plezanje v ledu in snegu je naporno

Zaradi padajočega ledu smo plezali ponoči

OBVESTILO

Zaradi strokovnega izpopolnjevanja knjižničark bo KNJIŽNICA VELENJE v mesecu septembru 1980 odprta:

v ponedeljek, torek in sredo od 12. do 18. ure
v četrtek, petek in soboto pa od 9. do 13. ure
Knjižnica v Šmartnem ob Paki pa
ob sredah od 11. do 14. ure.

Kulturni center IVAN NAPOTNIK
Velenje

Molče sta prekoračila biserno ograjo kristalnega gradu, ki je od štirih strani obdajala čudoviti vrt človeškega hrepenenja. Spela sta pod srebrnoperjastimi javorji, lipami in hrasti, srkala blagodejni vonj vsenaokrog raztresenega grmičevja nepoznanega imena in najraznovrstnejših barv. Končno sta prišla na prostrano poljano, pokrito s čisto kratko, blesteče zeleno travo. Velešove ovčke so se izpreletavale po njej. Ko so uzrle svojega visokega gospodarja, so prihitele z veseljem meketanjem k njemu, se prerivale in gnetle. Sredi travnika je brizgal v visokem navpičnem curku kipeč vodometa srebrno vodo proti nebu in jo prestrezal v obsežni kotanji iz belega marmorja, kjer se je v majhnih nemirnih valčkih poganjala ob rob in ponicala pod zemljo. Ogromna bela posoda se je od časa do časa docela posušila, pa se v hipu v potratnem preobilju spet napolnila. Poedine ovce so namakale svoje zlatogrive glave v prozorno vodo, pile s počasnimi požirki in se poživilne vračale na pašo.

„Oj, studenec!“ se je razveselil Gojmir. „Hudo sem žejen in tako rad bi že pil. Ali smem?“ se je zaupljivo obrnil k dobremu bogu.

Veles se je nepopisno nežno nasmehnil in ga prijel za kodrasto glavico: „Pij, sinko moj, pij! Ne pozabi pa nikdar, da si videl, česar drugi nikdar ne morejo videti, da si slišal, česar drugi nikdar ne bodo čuli. Zdelo se ti bo, da si le sanjal... toda v najskrivnejšem kotičku svojega srca boš vedel, da je bila resnica... Zato bo tvoje življenje posebno in se bo ločilo od življenja drugih ljudi... Pij, sinko, pij!“

Deček se je urno pripognil k valoveči vodi in hlastno srkal blagodejno tekočino, ki je imela kakor vse tukaj v domovanju vil svoj poseben čar.

Med tem pa je svetloba ginila in bilo je, kakor bi legal mirni večerni mrak nad zemljo.

Na poljano so od vseh strani prirajale bele vile. Njih svetla telesa so blestela skozi prozorne tenčice in z nedosežno ljubkimi kretnjami in mehki pregibi so se pomikale bliže in pevale ono pesem, ki jo je čutil Gojmir v svojem srcu: pesem hrepenenja... Njihov krog se je zoževal in se ovijal bele kotanje.

Deček je nehal piti in kakor v poljasni slutnji vprašal z negotovim glasom: „Se nekaj, dobri Veles! Kako sem smel videti vse to? Zakaj baš jaz? Zakaj baš danes?“

Velešovo obličje je zažarelo v nadzemskem sijaju, iz njegove palice so švigale sijajne iskre, kolo vil se je zasvetilo v bajni krasoti.

„O Gojmirče, ne pomniš, da imaš pri sebi sveto praprotno seme...“

„Praprotno seme...“

„Praprotno seme...“

Vile so zarajale hitreje in peče:

„Praprotno seme... o plod čudoviti!

Vse si prepluto, prečeto z darovi:

dvigaš zaklade, v globinah so skriti,

pa zagorijo kot svetli cvetovi;

kažeš popotniku, kam mu je priti,

da ga božanstvo na pot blagoslovi;

daješ mu jasnost in trdnost pogleda

v noči, ko žarni gorijd kresovi.

S tabo se božje resnice zaveda,

da mu umljiva je njena beseda.“

Gojmirove oči so se same od sebe zaklopile. Z nenavadno silo ga je prevzela velika utrujenost. Kakor v polsanjah je videl rajajoče kolo dobrih vil, svetli obraz pastirskega boga, njegovo iskreno se palico in svirajočega Kurenta. Čul je nerazumljive glasove sladkih popevk, ubiranje strun in zvončkljanje Velešove črede, čutil opojni dih cvetičnih gred kristalnega gradu. Polagoma se je okolo njega mračilo, raznolike postave so se v pestri mešanici gnetle pred njim, zavemale pošastne in grozeče oblike, se izpreminjale v raztrgane obleke, dirajoče v dolgi raztegnjeni vrsti preko potemnelega neba in se potapljale v temo. Vrvež je postajal hujši in v polzavesti se mu je zdelo, da se podirajo z groznim ropotom tla pod njim in da pada v propastno globočino. V smrtni tisti je zakrilil z rokami in kakal z zadušnim glasom:

„Veles, Veles! Pomozi!“

Besede so komaj izzvenele, ko je že začutil mehko roko na čelu: varen objem je zadržal njegovo padanje.

Počasi, skoro nerad je odprl oči. Sop sončnih žarkov se mu je zakadil vanje, da se mu je zableščalo in je moral zamižati. Mehka roka ga ni prestala božati.

„To ni Veles,“ je pomislil in pogledal še enkrat. Nad seboj je zazrl zvesto skrbčico, ljubeče majkine oči, njena mila roka je hladila njegovo razgreto čelo.

Gustav Šilih

Nekoč je bilo jezero...

(Dolinska bajka)

18

„Majka, majka!“ je vzkliknil in se vzradoščen oklenil njenega vratu. „Kje pa sem?“

„Le miren bodi, Gojmirče, doma si pri majki in otcu...“

„Doma? A kje je Veles? Kje so vile in njih grad?“

„Sanjal si, sinko moj, sanjal lepe sanje... Pomiri se! Mnogo si govoril v spanju... Ves čas si se blaženo smehljalo... Lepe sanje si sanjal...“

„Sanjal...“

In Gojmirove velike temne oči so se široko odprle, se razširile, preplute z bleskom jutranjega solnca, in zastrmele nekam v daljavo...

VI. poglavje

„POZOJ, JEZERSKI POZOJ!“

Premiril je kres... odšel v deveto deželo, čarobno deželo... S svojo bajno plamenico je poletel čez slovenske dežele. Eno samo kratko noč so cvetli skriti zakladi, eno samo noč so se izvoljenim očem odkrivale najskrivnostnejše in najtežje zagonetke, eno samo noč, najkrajšo v letu... Plamenica je ugasnila, kresovi so dogoreli... Kakor prej se je teden za tednom potapljaj v brezdanje morje neskončne večnosti. Moč dobrih bogov se je čisto počasi, toda gotovo pomikala h koncu. Zaprti besi so se z divjo strastjo izkopavali iz trdnih podzemskih ječ in komaj čakali, da prevzamejo vladno in zagospodarijo vesoljnemu svetu s tisto krutostjo, ki so se je nabrali v dolgotrajnem zatvoru. Dan na dan so pletli vetrovne biče, tkali snežene obleke, brusili ledena zrcala in tlačili mrzlo burjo v orjaške mehove, iz katerih se je tupa tam odtrgal kak rezek piš, zapustil podzemeljske globočine in privihral navzgor. Tedaj je zavelo vsepovsod zlokobno pričakovanje nemile zime.

Toda od njenega resničnega nastopa je bilo še daleč. Se je gorelo na nebeških višinah žarno sonce v nezmanjšani moči, dajalo zemlji plodovito zorenje. Holmi ob zaleščanskem jezeru so zarumeneli. Na žitnem polju je polno klasje že težko pričakovalo žanjcev in ženjic. Pa so se oglasili zveneči srpi in sikajoče kose ter pregnali s pokojnih poljan boječe prepelice in neutrudne jutranje budilce, drobne škrljančke. Ljubezni nagajivček med valovi žitnega polja, rdeči mak, je moral dati svojo prelesto žarečo glavico, toda v zvestem, neločljivem prijateljstvu se mu je pridružila temnomodra nazobčana plavica, da mu olajša neizprosno bridko smrt pod neusmiljenim zamahom ostrega srpa.

Zalesje je delalo. Delo na obrežju, delo na polju, delo povsod... Vsepovsod živahno vrvenje, vsepovsod čili glasovi, znaki življenja v pestrih podobah, barvah in zvokih. Vse je bilo zunaj, sela kakor izumrla... Zvenket srpov in kos, radostno petje marljivih ženjic in glasni vriski podjetnih koscev, kosečih visoko travo, ki so jo puščali v dolgih zelenih redih za seboj, so doletavali od vseh jezerskih strani. En jek je podil drugega, vmes pa so žalostno doneli plašni kliči pregnanih ptičkov, ki so zbegani letali nad njivami, izpreminjajočimi se čimdalje bolj v pusta strnišča, kjer je bilo le malo živeža in nikakega zavetja zanje. Ali nihče se ni zmenil za pregnane ubožce. Jezerčani so hiteli z delom, da spravijo bogato žetev urno pod varno streho. Ni jim bilo baš lahko. Kakor razbeljeno je zevalo nebo in silna vročina je odpirala široko pot obilnemu znoju; lica so poškratela in žrela, prsi so se težko dvigale. V nemem, brezbržnem veličanstvu je ležalo sonce nad jezersko pokrajino. Njegovi žarki so sipali po izsušeni zemlji toliko bleska in toplote, da so se oči izmučile in je človeško telo čutilo ogromno težo na svojem hrbtu. Vzdihujoče je prosilo bogove, naj podeli nekaj hladu.

Toda čim više se je vzpenjalo pripekajoče sonce po jasni modrini neba, tem hujše, tem silnejše je pritiskala vročina. Goreča

obla v višavi je sčasoma razbelila zrak in sipala navzdol neznošno soparico, ki je kakor težka mora legla na ljudi in živali, se zasedala vanje in jim jemala moč in veselje do dela. Razposajeni glasovi so utrujeni utihnili, le polglasno zvenenje sekajočih srpov in kos ni ponehalo. Samo od časa do časa se je glasilo za spoznanje slabotneje, kakot da pojema moč brhkih ženjic in korenjaških koscev. Ali ljudje se niso vdali. Le za trenutek je prevladala nemoč, takoj pa se je spet ojačila in preko jezera se je razlegalo v jeklenotrdih zamahih, pelo in klicalo... In bregovi so si nazdravljali in se odzivali...

Želi so povsod. Okolo belega gradišča „Na skalah“ so se gibale neštete pridne roke, spravljajoče žetev. Podirale so trudno kimajoče, malo poleglo zlato klasje, vezale snopje in ga devale na kupe. Že so jih čakali novi delavci, ki so zdevali z njimi mogočne stožce, čudno podobne nepremičnim slamnatim velikanom. V dolgih ravnih vrstah so stali na polju in ga stražili.

Častitljivi zaleščanski župan Dobrogoj je zadovoljnega obraza in vedrega čela hodil med pridno delajočimi zadržani in jih izpodbujal s prijazno besedo in šegavim rekom. Sam delu ni bil več kos. Mnoga leta županovanja so mu izžela telo in mu vzela iz rok nekdanjo moč, dasi mu niso mogla dosti upogniti hrbta. Počasi je šel proti jezeru.

„Vročina je, vročina,“ se je nasmehnil mlademu Žitomiru, čigar lice je gorelo v škrlatastih utrinkih, pokrito s svetlim potom, ki se mu je v širokih sragah ulival na golo brado. „Huda vročina... pa baš zato moramo še bolj hiteti. Moje stare kosti niso prav zadovoljne in napovedujejo nevihto. Ne bom se motil, če rečem, da zaplešijo danes še Perunove strele nad nami...“

„Pa bo menda res tako!“ je odvrnil nagovorjeni mladenič in si z mokro roko obrisal potno čelo. Nato je prišel s podvojeno silo rezati žito.

Sem od jezera so se začuli udarci vesel.

„Glej, glej! Kaj se ne vozi nekdo k nam?“ se je začudil starec in s svojimi še vedno dobrimi očmi ostro pogledal na vodo, kamor se je sonce oziralo z dolgimi pogledi, kakor bi se ne moglo nagledati samega sebe in svoje žareče lepote. Neštevilni svetlobni bleskovi se je v lahkah zibljajih utrinjalo v temni vodni površini.

Delo ob obrežju je za hip prestalo. Vsi so se ozrli na pristanišče, kjer se je bil ravnokar ustavil ličen čoln. Izkrcala sta se goriški starejšina Ljutomir ter postaven mož srednje starosti, neprimerno lepše oblečen nego Zaleščani. Tačas so se med Slovenci nosili tako zgolj ljudje, ki so prihajali od juga.

Gosta sta se urnih korakov približala.

„Naj te ohranijo bogovi ter ti podelijo ugodno žetev, župan Dobrogoj!“ je pozdravil tujec čakajočega starčka.

Župan mu je razveseljen stopil nasproti.

„O, ti si, Premisel! Hvala za tvoj pozdrav, naj te sprejmejo bogovi! Odkod te je privedla pot? Letos smo te morali dolgo čakati. Mislili smo, da nas posetiš kmalu po kresu kakor druga leta, pa te ni hotelo biti!“

„Opravki, saj veš, Dobrogoj! Človek se zamudi,“ se je opravičeval trgovec.

Župan ga je prijel za roko, stopil na njegovo stran in s prijazno kretnjo pozdravil prijatelja Ljutomira.

„Žitomir!“ se je okrenil k delavcem na njivi. „Pojdi in priveži brod k stebri! Pa dobro, da se ne odtrga! A vidva,“ je povabil svojega gosta, „brž z menoj v hlad, kjer nam pove Premisel novici!“

Čez malo časa so sedeli pod senčno streho košate lipe ob sladki medovini, s katero so si pridno namakali izsušena grla. Razpletel se je živahen pogovor. Premisel je bil popoten slovenski trgovec iz Primorja. V Zalesje je prispel slednje leto, nakupil cele grmade raznovrstnih koz, golide medu in voska, v zameno pa je dal stvari, ki so bile jezerčanom dobrodošle, ker jih niso imeli: orožje, sukno, posodo, dišave ter slične potrebne in nepotrebne predmete. Ker je bil pošten in vrl človek in je vsekdar kupčeval le z najboljšim, obenem pa najcenejšim blagom, so ga Zaleščani cenili in se za poletje vsakokrat veselili njegovega skorajšnjega prihoda. Posebno ljuba jim je bila njegova šegava zgornost in vseglednost. Kadarkoli se je prikazal, je bil ves poln zanimivih novic, ki si jih je bil nabral na svojem neprestanem potovanju po slovenskih in tujih deželah.

„Brate, kje ostajajo danes tvoje novosti?“ ga je izpodbudil župan in mu napil. „Da bi ti bili bogovi naklonjeni in ti dali dobro pot, Premisel!“

(Se nadaljuje)

Dr. Ivan Stopar

Grajske stavbe v Šaleški dolini

9

Postopno pa se je z dodajanjem novih sestavin in nemara njihovo rastjo v višino razrasel v obseg, ki ga ima na starih upodobitvah. Te bolj kot pri večini naših gradov natanko dokumentirajo faze njegovega propadanja.

Šoštanj (Schönstein), grad Pusti grad

Razvalina na pomolu sredi strmega pobočja nad istoimenskim naseljem.

Nemško ime gradu, po katerem je prirejeno tudi slovensko ime, v dobesednem prevodu pomeni lepi kamen, torej lepi grad. Drugače je z domačim imenom Pusti grad, ki je pač nastalo šele potem, ko je bil grad že razvaljen — upustel. V listini, nastali med 1192—1220, so našeta posestva, ki so jih predniki šentpavelskega opata Ulrika dali v fevd, a jih opat ni mogel spet pridobiti samostanu. V 14. odstavku listine je zapisano: „Brata Eberhard in Herman iz Šoštanja — de Schonest (ein) imata kot fevd vas in nove vine v kraju Gaffrid imenova-

nem.“ Ista šentpavelska tevdnika srečamo v Šoštanju 1236, tokrat spet, tako kot že nekajkrat poprej, kot priči salzburskega nadškofa. Pozneje je grad prišel v posest grofov Vovbrških in šele 1318 se izrečno omenja kot „purch Schoenstein.“ Tega leta je cesar izstavil privolilno listino, s katero je grofu Hermanu Vovbrškemu odobril že prej opravljeno prodajo šoštanskega gradu lavantinskemu škofu Dietriku Wolsauerju. Vovbržani pa so utrdbo že kmalu nato najbrž spet odkupili. 1322, ko je Herman Vovbrški umrl, jo je namreč podeloval Friderik svobodni Zovneški sin Katarine, roj. grofice Vovbrške in jo nato 29. dec. 1330 zastavil gospodom Walsejem, a le za kratek čas. Grad je potlej ostal v posesti Celjskih vse dotlej, njihov rod 1456 ni izumrl.

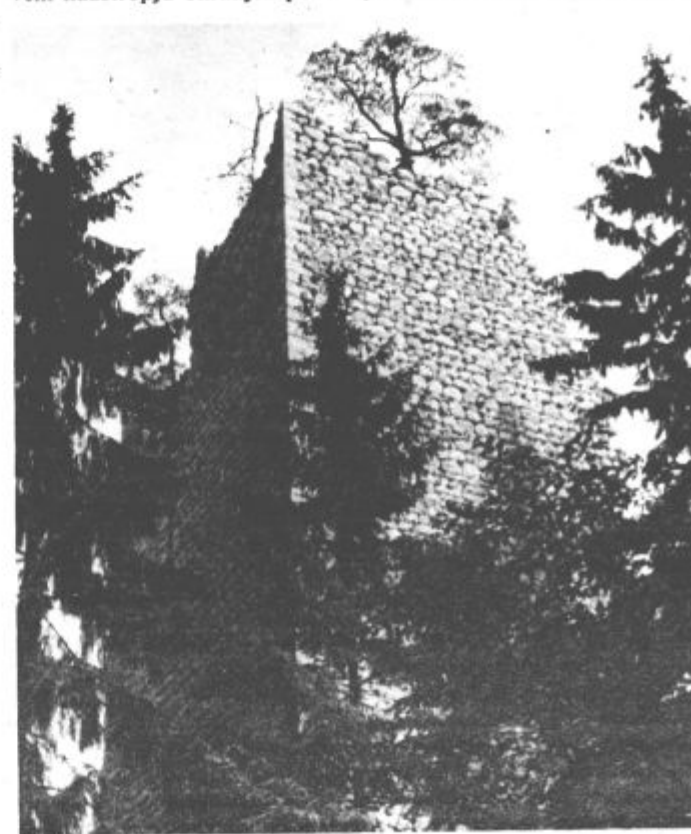
Kot celjski upravnik gradu se 1436 omenja Jošt Vaist, že kmalu nato, morda 1439, pa naj bi Celjani grad sami razdejali, da bi se ga ne polastili sovražni Habsburžani. Kljub temu pa so šoštanski gradniki izpričani tudi še pozneje, tako 1448 Anthony Grimschitzer (iz

Grimšic pri Bledu) in 1456 Andrej Trebniški, ki je takrat branil grad pred cesarjem Friderikom, vendar pa se je z njim kmalu pomiril in utrdbo obdržal v zastavi. 1459 jo je odkupil Krištof Narringer za 400 funtov. Verjetneje je torej sporočilo, da so grad 1473 razdejali Turki. Vsekakor se 1503 omenja kot gradišče.

Grad Šoštanj kaže vsa znamenja nasilno razvaljene utrdbe. Ta se posebno očitno kažejo pri stolpu — bergfridu, katerega južna polovica je dobesedno odklana, tako da smo šele v globini več kot dva metra našli pri sondiranju na stare temelje. Od nekdanjega gradu je delno ohranjen le stolp, ki ga opredeljuje v čas romanike — okvirno v 12. stoletje — značilna zidava v pravilne lege položenega obklesanega kamnja brez poudarjenih ogelnikov, ki so klesani iz istega materiala kot zid iz apnenca. Stolp, ki je ohranjen v svoji severni polovici, še sega malone do svoje prvotne višine, ki je poleg zelo visokega pritličja — to je imelo funkcijo kleti — obsegala še tri etaže. V drugi etaži je ohranjena svetlobna lina, na osta-

nku vzhodne stene pa je v prvem nadstropju ohranjen pod-

boj nekdanjega portala, ki je povezoval bergfrid s stavbnimi

Šoštanj, Pusti grad. Značilna romanska zidava

sestavinami na grajskem dvorišču. Od stavb, ki so nekdanje stale tu in oblikovale grad, so ohranjeni le skromni sledovi. Ti kažejo, da je imel grad od kraja obliko pravilnega kaste-la, pozidanega na pravokotni talni ploskvi, s palacijem vrh strmine nad naseljem v vzhodnem delu zasnove. Od tega palasa je ohranjen le skromen ostanek, natančneje manjši pravokotni prostor s sledovi prezidov. Prostor kaže v strukturi zidave ostanke značilnega romanskega stičenja.

Resnično tlorisno podobo nekdanjega gradu bodo izluščile šele arheološke raziskave. Po danes ohranjenih ostankih je utrdbo mogoče opredeliti kot tipično romansko zasnovo pravilnih oblik, značilnih za 12. stoletje. Bergfrid je tu opravljal funkcijo osrednje utrjene grajske točke, obenem pa je varoval tudi dostop prek grajskega obrambnega jarka, ki je ločeval grajsko ploščad od pobočja, od koder je bil grad nekdanje edino dostopen. Fragment zidu pred bergfridom tik nad obrambnim jarkom časovno zaenkrat ni opredeljiv, a je nedvomno sekundaren.

VIZ VELENJE
TOZD OŠ ANTON AŠKERC VELENJE

Svet šole — razpisna komisija
RAZPISUJE dela in naloge

individualnega poslovnega
organa šole — ravnatelja

POGOJI:
— da ima z zakonom o OŠ predpisano izobrazbo
— vsaj 5 let pedagoške prakse
— da ima ustrezne moralno-politične vrline

Prijave z ustreznimi dokazili pošljite v 15 dneh po objavi na naslov: TOZD OŠ Anton Aškerc, Velenje, „za razpisno komisijo“.

gostinstvo velenje, p.o.
velenje, rudarska 1
telefon: (063) 851-220
telegram: gostinstvo velenje

GOSTINSTVO VELENJE

vas vabi

- na teraso bifeja BAZEN v Velenju,
- v videoteko HOTELA PAKA in na
- odprto belo vino v gostilno STARA POSTA v Šoštanj.

Delovna organizacija za vzdrževanje stanovanjskih hiš „DOM“ Velenje

Surovina Maribor, TOZD Radlje ob Dravi, poslovna enota Velenje

OBVEŠČATA

da pripravljata organizirano zbiranje papirja, starih štedilnikov, hladilnikov, železa in ostalih predmetov v soboto, 6. septembra 1980 od 6. do 14. ure.

Prosimo stanovalce, hišne svete, hišnike v stanovanjskih hišah v družbeni lastnini, da do tega dne pripravijo pred vhod stanovanjske hiše vse, kar je mogoče odpeljati.

Delavci „Dom-a“ Velenje bodo tega dne na razpolago za odvoz z zadostnim številom kamionov.

Počistimo ob tej priložnosti kleti, podstrešja in stanovanja ter se rešimo nepotrebne navlake. S tem bomo preprečili tudi možnost požarov, prispevali pa bomo k lepšemu izgledu našega okolja.

Istega dne in ob istem času bo odkup zloženega papirja v delavnicah DOM-a Velenje, Celjska 9a (stara gumirnica).

Po tem roku bo organiziran odvoz odpadkov za posamezne soseske redno vsak teden. O razporedu odvoza pa bodo stanovalci posameznih stanovanjskih sosesk pravočasno obveščeni.

Hvala za sodelovanje!

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

OBJAVLJA

VPIS V OSNOVNO ŠOLO ZA ODRASLE — 7. IN 8. RAZRED

Pogoji za vpis: uspešno končan 6. oziroma 7. razred osnovne šole in starost nad 17 let, oziroma zaposlenost, če je kandidat mlajši. Rok za vpis: 3. oktober 1980.

Delovne in druge organizacije obveščamo, da smo prijaviteli poleg področja družbenega in splošnega izobraževanja ter šol za izobraževanje ob delu skupno z njihovimi izobraževalnimi oziroma kadrovskimi službami organizirati naslednje izobraževalne oblike:

- TEČAJE ZA SKLADIŠČNE DELAVCE
- TEČAJE ZA VARNOSTNIKE (vratarje in čuvaje)
- TEČAJE VARSTVA PRI DELU
- TEČAJE PRVE POMOČI
- IZOBRAŽEVALNE OBLIKE (ŠOLE) ZA PRIDOBITEV STROKOVNE USPOSOBLJENOSTI Z INTERNO VEJAVNOSTJO in
- DRUGE, POSEBEJ DOGOVORJENE IZOBRAŽEVALNE OBLIKE.

Istovrstno obveščamo vse zainteresirane občane, da sprejemamo prijave za naslednje izobraževalne oblike:

- TEČAJ NEMŠKEGA JEZIKA — različnih stopenj
- TEČAJI ANGLEŠKEGA JEZIKA — začetni in nadaljevalni
- TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA (za občane iz drugih republik)
- TEČAJ ŠIVANJA IN KROJENJA — začetni in nadaljevalni
- STROJEPISNI TEČAJ — začetni in nadaljevalni
- STENOGRAFSKI TEČAJ — začetni
- GOSPODINJSKI TEČAJ (kuhanje, uporaba gosp. strojev, čistil ipd.).

Pogoj za vpis v strojepisni tečaj je uspešno končana osemletka.

Rok za prijavo za jezikovne tečaje je 26. september 1980, za ostale tečaje pa do njihove zasedenosti.

Prijave za vse navedene izobraževalne oblike sprejemamo vsak dan, razen sobote, od 7. do 12. ure, ob ponedeljkih in sredo pa tudi od 15. do 18. ure.

Naš naslov: Delavska univerza Velenje, Titov trg 2. Prijavite se lahko tudi po telefonu na št. 850-153.

koledar

Petek, 29. avgust — Sabina
Sobota, 30. avgust — Feliks
Nedelja, 31. avgust — Rajko
Ponedeljek, 1. september — Egidij
Torek, 2. september — Doroteja
Sreda, 3. september — Gregor
Četrtek, 4. september — Rozalija

dežurstva

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

30. 8. — 31. 8. 1980 — v. d. Majda GRASSELLI, Splitska 1, Velenje

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI POSTAJI ŠOŠTANJ

29. 8.—31. 8. 1980 — dr. Stupar
1. 9.—2. 9. 1980 — dr. Menih
3. 9.—4. 9. 1980 — dr. Lazar

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI VELENJE

Od 29. 8. do 4. 9. 1980 — Franc Blatnik, dipl. vet., Velenje, Prešernova 22/e — telefon 852-253

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

29. 8. — dnevni dr. Lešnik, nočni dr. Natek
30. 8. — dr. Zuber, pomožni dežurni dr. Kosi
31. 8. — dežurni dr. Zuber, pomožni dežurni dr. Kosi
1. 9. — dnevni dr. Natek, nočni dr. Grošelj

mali oglasi

ZAMENJAM novo, centralno ogrevano hišo, z vrtom v okolici Šentjanža z enako v Velenju ali bližnji okolici. Informacije od 1. 9. do 5. 9. po telefonu 28-611. od 14. do 19. ure.

PRODAM stanovanjsko hišo v Pesju. Suk Jože. 7 Stuttgart 1. Dornhaldenstr. 23 Telefon 0711-64-39-44.

POCENI PRODAM staro pohištvo: kavč, omaro, dve knjižni omari in TV omaro. Informacije od 18.—19. ure. Menih, Tavčarjeva 20 Velenje, ali po telefonu 852-864.

PRODAM spalnico, dnevno sobo, sedežno garnituro, kuhinjske elemente, jedilni kot, električni štedilnik, hladilnik, pralni stroj. Grezovšek Pavla. Kraighrjeva 8/a Velenje.

STANOVANJE NUDIM najboljšemu ponudniku. Naslov v uredništvu.

UGODNO PRODAM klavirsko harmoniko znamke »ROVALSTANDLER-CAPELA« z 80 basi. Harmonika je malo rabljena — skoraj nova. Naslov v uredništvu.

SLOVENSKI ZAKONSKI PAR najame garsonjero ali stanovanje. Šifra: Tri milijone predplačila.

PRODAM žago D special, letnik 1970. Registrirana in vozna. Cena 4.500 din. lahko tudi na kredit. Hodurnik Anton (pri Anclini). Škale 88, Velenje.

OB ČISTEM POTOKU se ugodno proda obnovljen mlin. Informacije telefon 851-228 od 8. do 14. ure.

kino

REDNI KINO VELENJE

29. 8. — petek ob 18. in 20. uri
SUMLJIVA LJUBEZEN — francoska kriminalka; režija: Andre Cayatte; igrata: Annie Girardot, Bibi Anderson

30. 8. — sobota ob 18. in 20. uri
ČLOVEK IMENOVAN »BULDOŽER« — italijanski akcijski; režija: Michele Lupu; igrata: Bud Spencer, Edmond Armstorf

31. 8. — nedelja ob 18. in 20. uri
ČLOVEK IMENOVAN »BULDOŽER« — italijanski akcijski

1. 9. — ponedeljek ob 18. in 20. uri
UBIJANJE A'LA CARTE — ameriška krimikomedia; režija: Ted Kotcheff; igrata: George Segal, Jacqueline Bisset

2. 9. — torek ob 18. in 20. uri
SIJAJ V TRAVI — ameriški ljubezenski; režija: Elia Kazan; igrata: Natalie Wood, Warren Beatty

3. 9. — sreda ob 18. in 20. uri
VELIKI REVOLVERAŠ — italijansko francoska kriminalka; režija: Dutchio Tesarri; igrata: Alain Delon, Carla Gravina

4. 9. četrtek ob 18. in 20. uri
VELIKI REVOLVERAŠ — italijansko francoska kriminalka

KINO DOM KULTURE VELENJE

1. 9. — ponedeljek ob 20. uri
FILMSKO GLEDALIŠČE SI-

JA V TRAVI — ameriški ljubezenski

4. 9. — četrtek ob 20. uri
KMALU BO POLETJE: ameriška komedija; režija: Martin Davidson; igrata: Bruno Kirby, Lee Purcell

KINO ŠOŠTANJ

30. 8. — sobota ob 19.30 uri
UBIJANJE A'LA CARTE — ameriška krimikomedia

31. 8. — nedelja ob 17.30 in 19.30 uri
DOMINIQUE — DUH. KI UBIJA — ameriška grozljivka; režija: Michael Anderson; igrata: Cliff Robertson, Jean Simmons

1. 9. — ponedeljek ob 19.30 uri
ČLOVEK IMENOVAN »BULDOŽER« — italijanski akcijski

3. 9. — sreda ob 19.30 uri
SIJAJ V TRAVI — ameriški ljubezenski

KINO ŠMARTNO OB PAKI

29. 8. — petek ob 20. uri
DOMINIQUE — DUH. KI UBIJA — ameriška grozljivka

2. 9. — torek ob 20. uri
ČLOVEK IMENOVAN »BULDOŽER« — italijanski akcijski

gibanje prebivalstva

MATIČNI URAD VELENJE

POROKE:

Branko KRENKER, roj. 1956, delavec iz Plešivca in Martina SRNOVRŠNIK, roj. 1962, delavka iz Topolšice; Ivan KAVNIK, roj. 1956, šofer iz Topolšice in Jožica HUDOURNIK, roj. 1959, vzgojiteljica iz Topolšice; Franc ŠTUKOVNIK, roj. 1957, ekonomski tehnik iz Šaleka in Polona PODPEČAN, roj. 1958, upravno administrativni tehnik iz Pristove; Avgust ŠKOFLEK, roj. 1954, ključavničar iz Pongraca in Biserka DUŠAK, roj. 1959, administrativni tehnik iz Pongraca; Anton MIRT, roj. 1956, strojnik iz Ostrožnega in Branka SLAPNIK, roj. 1959, delavka iz Velenja; Cvetko SAMEC, roj. 1948, ključavničar iz Velenja in Ana PAVIČ, roj. 1957, delavka iz Velenja.

Franc Atelšek, roj. 1953, priučen električar, Šoštanj, Partizanska 8 in Irena Tajnik, roj. 1961, prodajalka, Ravne 180.

SMRTI:

Neža VEBER, gospodinja iz Hrastovca 8, roj. 1916; Antonija KRIVEC, upokojenka iz Arnač 3, roj. 1893.

Franc Novak, šofer, Ljubljana, Pot na Rakovo ježo 13/b, star 34 let; Marija Hus, upokojenka, 1961. prodajalka, Ravne 180.

Celje, Čopova 25, stara 75 let; Stanislav Dežman, upokojenec, Tovsto 6, star 67 let; Marija Lesjak, prežutkarica, Topolšica 116, stara 66 let; Ivan Orešnik, upokojenec, Gotovlje 181, star 70 let in Marija Strašek, kmetovalka, Hajnsko pri Pristavi 9, stara 71 let.

Dnevni tabor v Slatinah

Prijetno in koristno

V Slatinah, na obrobju krajevne skupnosti Šmartno ob Paki, so zadnje poletne dni preživeli najmlajši krajan. Tamkajšnja taborniška organizacija Hudi potok in društvo prijateljev mladine sta pripravila trodnevno taborjenje. Na obisku pri mladih letovisčarjih smo zabeležili te dogodke:

Matjaž Modrijan

Matjaž Modrijan, vodja tabora: »Na tridnevni taborjenju se je zbralo tudi do 30 otrok iz cele krajevne skupnosti. Člani Hudega potoka smo se trudili, da bi v naše vrste pritegnili kar največ mladih. To nam je tudi uspelo, saj so postali skavti skoraj vsi. Letos sem že taboril v Savudriji, svoje znanje iz taborniških veščin pa sem dopolnil v gozdni šoli v Bohinju.«

Natalija Huš

Natalija Huš, vodnica: »V taboru je bilo vse dni zelo lepo. V dopoldanskem času smo mlade letovisčarje učili taborniških veščin, popoldan pa so bile na sporedu družabne igre. Zadnji dan taborjenja so nam prav vsi udeleženci zatrdili, da bodo na taborjenje prišli tudi prihodnje leto. Tudi jaz sem letos že taborila. Najprej sem bila v Savudriji, nato v gozdni šoli v Bohinju, sedaj pa v Slatinah.«

Urška Peršič: »Na taborjenju sem letos že drugič. Končala sem prvi raz-

DEŽURNA TRGOVINA V OBČINI VELENJE OB SOBOTAH
29. avgusta 1980 od 15. do 19. ure
ŠPECERIJA, Kajuhova 9, ŠOŠTANJ.

Urška Peršič

red. Med tabornike sem se vključila že lansko leto. Najbolj všeč mi je takrat, ko se igramo. Naučila pa sem se tudi nekaterih zahtevnejših taborniških veščin.«

Tomaž Petek: »Sem član Hudega potoka. V taboru skrbim za kar najboljše počutje, pomagam ekonomu, čistim tabor in skrbim za opremo. Taborjenja se nadvse rad udeležujem, saj je življenje v naravi vedno prijetno in zanimivo.«

Poraz Rudarja

V drugem kolu nogometnega prvenstva v drugi zvezni nogometni ligi zahod so igralci velenjskega Rudarja gostovali v Bugojnem in srečanje z domačo Iskro izgubili z rezultatom 2:0. Velenjčani so igrali bolj ali manj zaprt, da bi morda osvojili vsaj točko. To jim ni uspelo, saj so prvi zadetek prejeli v 41. minuti drugega pa v 72. minuti iz enajstmetrovke.

V nedeljo gostuje v Velenju lanski prvotigaš Celik iz Zenice. Tudi to srečanje se bo začelo ob 16.30.

Režek najuspešnejši

Državnega prvenstva, ki je bilo preteklo soboto in nedeljo v Splitu, se je udeležilo tudi sedem atletov iz Velenja.

Najuspešnejši velenjski predstavnik je bil Režek, ki je v skoku v daljino (724 cm) osvojil bronasto medaljo. Pečkovičnikova je bila v teku na 100 m ovire deveta s časom 16.16, v skoku v višino pa je s 165 cm zasedla 8. mesto. V teku na 800 m in 1500 m je bil Popetru osmi, Miklavžina pa v teku na 1000 m s časom 30.35.7 peti, prav tako pa tudi v teku na 5000 m. Dokaj uspešen je bil tudi Samu, ki je bil v teku na 10000 m deveti in na 5000 m peti. Lazič pa na 800 m dvanajsti. Anič je nastopil v teku na 3000 m z ovirami in osvojil sedmo mesto z rezultatom 8.54.5.

ZAHVALA

Ob nenadni in težki izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

Martina Veithauserja

iz Velenja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izražena sožalja, darovano cvetje in vence ter vsem, ki ste ga pospremili v tolikšnem številu na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se duhovniku in govorniku za izrečene besede. Hvala pevcem za ganljivo zapete pesmi in rudarski godbi.

Zalujoči: žena Ivanka, hčerke Darinka, Marija in Majda z družinami ter vnuki.

V SPOMIN

27. avgusta 1980 mineva peto leto neizmerne bolečine, odkar te je kruta usoda izrgala iz naše sredine. Zapustil si nas v veliki bolečini, naš dobri in skrbni očka

Ivan Črep

Odšel si od doma, nasmejan kot vedno, brez slovesa, saj si bil prepričan, da se boš vrnil. Toda bilo je tako drugače. Tvoj lik je živ med nami a le tvoj tihi dom je nima priča, da te ni več. Našo ljubezen do tebe, dragi očka, ti lahko izkazuje samo še s cvetjem in obiski brez pogovorov. Bridkega in večnega sna te ne osvobodijo niti naše solze, niti naša notranja bolečina, ki nam kljuje v srcih.

Dragi očka, nikdar te ne bomo pozabili.

Za teboj zalujejo: žena, hčerke in mama

FOTOKRONIKA • FOTOKRONIKA • FOTOKRONIKA • FOTOKRONIKA • FOTOKRONIKA • FOTOKRONIKA • FOTOKRONIKA

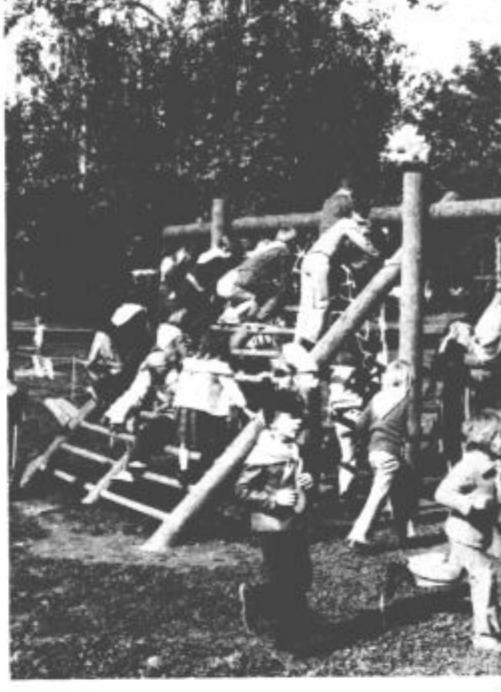
Mozirski turistični delavci so se v sodelovanju s krajinami bližnje vasi Trnavče minulo soboto še posebej izkazali. Nekdanji dan koscev in grabljic je namreč prerasel v pravi kmečki dan, ki je zaradi spremenjene oblike, programa in časa prireditve letos privabil veliko število navdušenih obiskovalcev. Kosci in grabljice ter prikaz številnih kmečkih opravil so vsekakor vredni ogleda. Zaradi pomanjkanja prostora v tej bomo daljši reportažni zapis objavili v prihodnji številki. (J. P.)

Preteklo nedeljo so obudili stare kmečke običaje tudi v velenjski občini, in sicer je bil v krajevni skupnosti Plešivec že tretji tradicionalni kmečki praznik. Prireditve je kljub jutranjemu dežju dobro uspela. Organizatorja turistično društvo Velenje in krajeva skupnost Plešivec sta poskrbela, da so si obiskovalci lahko ogledali številna stara kmečka opravila, manjkalo pa tudi ni zabavnih tekmovanj. Več o tem bomo poročali v prihodnji številki Našega časa. (B. Z.)

Na zadnjem referendumu za podaljšanje samopri-
spevka v občini Mozirje so se njeni prebivalci odločili
tudi za izgradnjo čistilnih naprav. Prva dela pri ure-
sničevanju te pomembne naloge so se že pričela. V
Nazarjah že polagajo zbirne cevi za kanalizacijo, ki jo
bodo priključili na čistilno napravo v okviru projekta
Rečica—Nazarje—Mozirje. Uresničitev te naloge v
celoti bo vsekakor znaten prispevek k varovanju či-
stega okolja v Gornji Savinjski dolini.

Brezskrbnih počitniških dni je konec. Zopet se bodo
odprla šolska vrata, pa tudi vzgojno varstvene usta-
nove prično s ponedeljkom z rednim delom. Žal, bo
letos prostora le za nekaj „novih“ otrok, saj so samo
v velenjskem vzgojno varstvenem zavodu zavrnil
skoraj tristo prošnje za sprejem otrok v vrtec. Ti bo-
do torej še naprej prepuščeni v času, ko bodo njihovi
starši v službi, prijaznim sosedam. Stanje, v kakr-
šnem smo se znašli na področju varstva predšolskih
otrok v naši občini, nam nalaga v prihodnje velike
obveznosti.

VELEBLAGOVNICA

Velenje

**Pravo ime, ki vas reši skrbi pred
odločitvijo o nakupih za družino in dom.**

Vse blago v eni hiši!

Nenavaden rekord

Spačka potiskali 61 ur

Dvanajst mladih iz velenjskih kra-
jevskih skupnosti Smartno in Center —
levi breg je sklenilo, da mora njihovo
ime priti v knjigo nenavadnih rekor-
dov. Pred kakšnim dobrom mesecem je
eden izmed njih bolj v šali kot zares
dejal, kaj če bi se odločili za potiskanje
spačka in to toliko časa, da bi prekosili
šestnajst Slovenjgradčanov, ki so
predlani kar 50. ur neprekinjeno po-
tiskali to vozilo. Mladi Velenjčani so
najprej razmišljali, da bi šli s spačkom
peš do Ljubljane. Predlog, izrečen
mimogrede, se jim je zdel zanimiv.
Mladi so, željni rekorda in odločili so
se. Vendar ne za pot v Ljubljano, am-
pak so sklenili, da bodo ta podvig na-
pravili na atletski stezi nogometnega
igrišča Rudarja ob jezeru. Resno so se
začeli pripravljati na »APA 1980 Ve-
lenje« — to je akcijo potiskanje avto-
mobila — šele nekaj dni pred začeto-
kom.

Točno, ko je radijski gong udaril
šesto uro, so v petek, 22. avgusta prvi
štiri izmed dvanajstih začeli dolgo pot
s spačkom po atletski stezi. Ko je bila
prva ura za njimi, je za spaček stopila
druga skupina, nato tretja in spet prva
in tako naprej do večera. Takrat pa so
nekoliko spremenili način potiskanja.
Da bi lahko ponoči preostali spali uro
dalj, so se odločili, da bodo spačka
potiskali po trije.

Za to nenavadno akcijo se niso
skorajda nič pripravljali, le enkrat so
igrali, kot je povedal eden izmed njih,

košarko v vročini in po dežju. Sicer pa
so bili vseskozi prepričani, da jih bo vse
tri dni spremljalo soparno vreme. So-
parno je od časa do časa bilo, pa tudi
dež. Najhuje je bilo že prvi dan proti
večeru, ko je začelo nekaj pred sede-
mnajsto uro liti kot iz škafe. Toda nali-
fantov ni odgnal s steze. Še huje je bilo
v nedeljo zjutraj, saj je začelo deževati
že ob drugi uri. Dež jim je nato delal
družbo dobrih sedem ur. Hujši kot dež
sta bila veter in mraz, saj jih je pošteno
zebljo v roke. Toda potiskali so naprej,
naprej, z eno samo mislijo, da se spaček
ne sme ustaviti. Kajti, če bi samo za
trenutek obstali, bi bilo akcije konec.
Šteje ur bi morali začeti znova.

Ker menda pravila predpisujejo, da
med takšno akcijo nihče ne sme za-
pustiti igrišča, so si ob robu igrišča
postavili šotore in tam preživeli vse tri
dni. Za hrano so skrbele njihove mame
in treba je reči, da je bil njihov apetit
kar precejšen.

V nedeljo zjutraj ob osmi uri so od-
šli petdeseto uro. Rekord Slovenj-
gradčanov je bil izenačen. Vendar
moči je bilo še dovolj. Ker je medtem
odnekod prišla nepotrjena novica, da
je menda skupina Beograjčanov že
potiskala avtomobil 60 ur, so se mladi
Velenjčani odločili, da bodo za vsak
primer podaljšali svojo akcijo za uro.

Vse dni je bilo na igrišču zelo ži-
vahno, najbolj pa v nedeljo, 24. av-
gusta zvečer, ko jih je prišlo bodrit nekaj
sto gledalcev. Ko je bila ura 18., so s

spačkom začeli štafetni tek. Menjavali
so se na vsakih 200 m, da bi postavili
tudi rekord enega kroga in ene ure. Po
60. urah je bilo moči še toliko, da so en
krog pretekli v eni minuti in 53 se-
kundah, v zadnji uri pa so prehodili ali
pretekli s spačkom 27 krogov oziroma
10,7 km oziroma še nekaj več, saj niso
tekli ob samem robu, kjer je dolžina
kroga 400 m. Za primer naj napišemo,
da so ponoči, ko je deževalo, v eni uri
napravili celo »samo« šest krogov v eni
uri.

Ko je bila v nedeljo zvečer ura de-
vetnajst, je bilo za njimi 61 ur poti-
skanja. V teh urah pa so opravili 307
km dolgo pot.
Rekord je njihov. Vsaj za nekaj časa.
Toda ne glede za to ali bo zabeležen v
knjigi rekordov ali ne, so po končani
akciji dejali, da jim ni žal, da so se zanjo
odločili. Če drugače ne, so vsaj spo-
znali, da imajo volje in moči dovolj, če
je treba. To pa tudi ni od muh. SV

Srečanje mladih

Osnovne organizacije zveze sociali-
stične mladine Šoštanj, Ravne, Skor-
no-Florjan, Topolšica, Lokovica in
Gaberke bodo organizirale v soboto,
30. avgusta srečanje mladih v Ravnah
pri Šoštanju. Program, ki so ga pri-
pravili, se bo pričel že ob 15. uri s

Plan v ospredju

Prihodnji petek in ponedeljek, 5.
in 8. septembra, se bodo na ločenih
sejah zbrali delegati zborov
skupščine občine Mozirje. Vsi trije
zbori imajo na dnevnem redu nekaj
pomembnih točk. V ospredju
pozornosti bo nedvomno razprava
in sprejemanje osnutka družbenega
dogovora o temeljih družbenega
plana občine Mozirje za obdobje
1981 — 1985. Poleg tega bodo
razpravljali še o poročilu o delu in
problematici upravnih organov za
lansko leto, o poročilu komisije za
vzgojo in preventivo v cestnem pro-
metu, o poročilu komisije za
odlikovanja in sprejemali predloge
za podelitev letošnjih priznanj
občine Mozirje. O teh točkah bo
družbenopolitični zbor razpravljaj
v petek, zborna zveza dela in
krajevskih skupnosti pa v ponedel-
jek. J. P.

Gasilsko društvo Lokovica

Pomembna pridobitev

Več sto krajanov Lokovice, Dru-
žmirja in okoliških krajev se je
preteklo nedeljo zbralo v Lokovici,
kjer so slovesno izročili namenu
nov gasilski dom.

Slavje se je začelo z gasilskim
sprevedom gasilskih enot naše ob-
čine mimo slavnostne tribune,
slavnostni govor pa je imel pred-
sednik društva in gradbenega od-
bora Stefan Plaskan. O tej po-
membni pridobitvi za kraj pa je
spregovoril tudi predsednik sveta
krajne skupnosti Mirko Hudej.

Oba sta poudarila, da je ta dogo-
dek velikega pomena ne le za njih,

ampak celotno našo družbo. Ko so
gasilci Družmirja pred sedmimi leti
spoznali, da bodo izgubili svoj
dom zaradi ugrezanje zemlje in, da
bo s tem razpadlo njihovo društvo,
ki je bilo ustanovljeno leta 1908,
so želeli, da bi se ta dolgoletna tra-
dicija nadaljevala na njihovem po-
žarnem območju, to je v Lokovici.

Predlog so v krajevni skupnosti
sprejeli, čeprav so vedeli, da bodo
treba veliko volje in požrtvovalno-
sti pri gradnji novega objekta. Ob
pomoči krajanov, interesne sku-
pnosti za varstvo pred požari obče-
ne Velenje, šoštanjskih termoelek-
trarn in seveda z denarjem, ki so
ga prenesli na njihov žiro račun
družmirski gasilci, so zgradili novi
dom, na katerega so danes vsi po-
nosni. Društvo se je medtem tudi
strokovno usposobilo, saj ima že
16 izprašanih gasilcev.

Prvič pod Triglavom

Kljub temu, da vremenska napoved
ni obetala lepega vremena, se je v pe-
tek, 22. avgusta že v zgodnjih urah
odpravilo na pot trideset invalidov iz
Saleške doline. Komisija za rekreacijo
pri velenjskem društvu invalidov je
pripravila pohod za vse svoje člane.
Pot je udeležence izleta vodila od Bo-
hinjskega jezera, mimo sedmerih tri-
glavskih jezer, preko Komne in nazaj v
dolino.

S pomočjo šoštanjskih mladincev so
vsi udeleženci pohoda srečno prema-
gali to dokaj zahtevno, a čudovito pot.
Veseli so koncu poti je bilo še večje,
saj so spoznali lepote Triglavskega
nacionalnega parka Vito Kumer

Spačka so potiskali: Roman Brilej, Robin Bolič, Igor Centrih, Boštjan Drole, Borut Krajnc, Vladimir Kukovica, Damjan Leban, Iztoka Oblak, Silvo Oštr, Vojko Prelovšek, Peter Srnovrščnik in Matjaž Vrtačnik. Spačka jim je posodil Matjaž Kreuh, njihova povprečna starost pa je bila 16,5 let. (sv)

V Lokovici je bilo preteklo nedeljo nad vse slovesno